

நூலாகம்

வலம்புரிகள் கூடியதோர் வட்டம்
வளர்க்கிறது கவிதைமணிப் பட்டம்!
வழிமுழுதும் மலர்தூவி
வாழ்ந்துகிறோம்! வானளந்து
வளம்பெறலே கவிஞரவர் திட்டம்!

ஏகாம்ப சிறப்பு மலர்

1983 January Rs. 5-00

சுவரம் 1

POOBAALAM

இராகம் 2

ஜனவரி 1983 January

“ஓசை முதல் எழுத்தெலாம் ஏக்னவன்
நேசம் முதற்றே உலகு.”

பூபாளம்

இருளில்தான் பிறக்கிறது...
அதனால்தான் அது
ஒளியுடன் வாழ வைக்கிறது!
பூபாளம் ஒவித்தும்
சோம்பேறி அன்னங்கள்
சிறகிருட்டையே விரும்புகின்றன.
மற்றவை மயக்கொழிந்தன...
அடுத்தவனின் ஒளியில்
பொருமை இருள் படர்ந்த
சில குட்டிச் சைததான்கள்-
இருளால் ஒவியை மூடுகின்றன.
பூபாளம் புன்னகைக்கிறது.
அதற்கு ஒவிக்கத்தான் தெரியும்!
சிஷ்ட பரிபாலன வீணையொலியும்
துஷ்ட நிக்ரஹ இடி யொலியும்
பூபாளத்தின் இரு பிறவிகள்!...
கச்சேரிக்கு வந்தவர்களே!
உங்கள் புலன் நாக்களுக்குத்
தேனே விருந்தாகும்!
தேளாக மாருதிர்கள்!
கவிஞர்களே, ஒரு சொல்:
பூபாளத்தைக் கேட்டும்
அன்னப்பறவை ஆகின்றீர்களே!
பள்ளி எழுங்கள்!
பாலையும் நீரையும் பகுத்து வையுங்கள்,

பூபாளம் 1

Venus Printers

107/18, Bandaranayaka Mawatha,
Colombo-12.

பூபாளம் கவிதைப் போட்டி - 1

முடிவு

வந்த கவிதைகளுள் வாய்த்த கவியிதற்குத்
தந்தோம் பரிசைத் தனித்து:

“பாடும் பறவைகளிற் பண்ணேர் குபிலினையும்
சடில்லா வீணை உருவினையும் - தேழியே
பூபாள முத்திரைக்குப் பூட்டும் திறனுலகப்
பாவாணர்க் கேற்ற பரிசு.”

-அ. கெளரிதாசன்,
வள்ளுவன்வீதி,
ஆலங்கேணி,
கிண்ணியா,

பூபாளம்

கவிதைப் போட்டி 2 பரிசு ரூபா

ரூபா எம், காம் போதி, பைரவி,
மோகனம், சிவரஞ் சனி, ஆ திபைரவி,
சுத்ததன் யாசி, ஹரஹரப் பிரியா,
நீலாம் பரியெனும் நின்ற ஒன்பான்
இராகம் நாளின் இன்செயற் பாட்டில்
பரவித் திகழும் பாங்கைக் கவியில்
அமைத்தெம் முத்திரை இணைத்தெமக் கனுப்புக்.
சுவையும் பொருஞம் சிறந்து முதலாய்
உறுமேல் ரூபாய் ஜம்பதைப்
பெறுமே! கவியிர! பெற்றிடு வீரே!

முடிவுத் திகதி: 28.02.'83

எக்கருத்து யார்வாய் எழுந்ததுவோ அவ்வவரே
அக்கருத்துக் குள்ளார்;யாம் அன்று ஆர்.

பூபாளம் 2

அடை

மேமன்கவி

வாழ் க்கை போல வினாக் குறி
யோடு தொடங்குகிறது:

“உன்னுடைய படங்கள்
ஊர்வலம் போகின்றன;
நீயேன்
நடுத் தெருவில்
தலை குளிந்தபடி
நிற்கிறுய்?”

என்மன் தீல்
கருவாக அசைவாகி, என்
பேஞ்சின் அசைவில் கருவாகிய
ஓர் உன்னதப் படைப்பாகக் கவி
ஞர் மு. மேத்தாவின் ‘தேச பிதா
வுக்கு ஒரு தெருப்பாடகளின்அஞ்
சலி’ எனும் கவிதை அமைகிறது.
இக்கவிதை, பல வருஷங்களுக்கு
முன்பு ‘பீபம்’ எனும் இலக்கிய
இதழில் முதன்முதலாக வெளி
வந்தது.

இன்றுவரை பலமுறை படித்
தும், படிக்கும் ஒவ்வொரு முறை
யும் இக்கவிதை பாரத தேசத்
தின் சமூக - பொருளாதாரச் சீர
மில்களின் சமகாலப் படப்பிடிப்
புப் பாங்கான, அர்த்தங்கள்
நிறைந்த வார்த்தைகளின் ஊர்
வலம் என்றுதான் என்னுடைய
நேரன். இக்கவிதை, ஒரு தெருப்
பாடகன், மகாத்மா காந்தியை
நோக்கி அஞ் சலி செலுத்தும்
வகையில் அமைந்துள்ளது. அந்
தக் கவிதையின் வரிகளிடையே
நிலவும் உறவு, பிரிக்க முடியாத
அம்சமாகத் திகழுந்தபொழுதும்,
என் அசைவின் திரையில் மின்ன
லாக மின்னிய சில வரிகளைச் சுட
டிக்காட்டி முழுக் கவிதையையும்.
கொடுப்பதன்மூலம் நான் பெற்ற
கலா ரச ணையைப் பகிர்ந்து
கொண்ட திருப்தியை நான்
அடையலாமல்லவா?

கவிதையின் தொடக்கமே
பாரத தேசத் தின் மக்களின்

என்று தொடங்கும் கவிதையில்
புனித பாரத பூமியில் இன்று நில
வும் அவலங்களை ஒரு தெருப்
பாடகளின் நிலையில் நின்று மிக
வும் அழ காகச் சித்தரிக்கிறார்
மேத்தா.

பல பாரிய தியாகங்கள்,
போராட்டங்களின் மத்தியில்
மகாத்மா காந்தியின் தலைமை
யில் சுதந்திரம் வாங்கிய பாரத
தேசம், அன்று இருந்த நிலையை
விடப் படுமோசமான நிலையை
இன்றைய போலி அரசியல்
வாதிகளின் சுயலாபத்தினால் எவ்
வாறு அடைந்துள்ளது என்பதை
யும், மக்கள் எவ்வாறு ஏமாற்றப்
படுகிறார்கள் என்பதையும் பின்
வரும் மேத்தாவின் கவிதைவரிகள் சுருக்கமாகவும் அழகாகவும்
சொல்லின்றன. பாருங்கள்:

“அழுத சுரபியைத்தான்
நீ தந்து சென்றாய்!...
இப்பொழுது
எங்கள் கைகளில் இருப்பதோ
பிச்சைப் பாத்திரம்!”

பூபாளம் 3

இங்கே வளமிக்க பாரதபூரியை
அழுத சுரபி என்று உருவகிப்பது
ஓர் உயர்ந்த கற்பணை ஆகும்.
அந்த அழுத சுரபியை சுரண்டல்
எலிகள் பிச்சைப் பாத்திரமாய்
மாற்றிவிட்டதைக் கண்ட மேத்
தாவின் கோபம் கவிதை வரிக
ளாய்க் கண்ணீர் வடிக்கிறது.
அந்தக் கண்ணீரின் வெப்பத்தால்
அவரது கவிதை முழுமை பெறு
மலே முடிந்து விடுவதை மேத்
தாவே கவிதை வரிகளாக்கியுள்
ளார்! அத்தோடு எ வர் க வின்
தலைவர்கள் என்று தங்களைக் கூறி
அந்தஸ்தை வளர்த்துக் கொண்ட
டார்களோ அந்த மக்களை
மறந்து, சமூக மாற்றத்தைக்
கொண்டு வருகிறேன்.
கண்ணீரின் வெப்பத்தால்
என் கவிதை
முழுமை பெறுமலே
முடிந்து விடுகிறது.....

‘எங்கள்
வயிற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டுக்
காம்புகளை நேசிக்கிறார்கள்!.....
எங்கள் வாழ்க்கை
இருநோடு
இல்லறம் நடத்துகிறது’.....

இப்படியாய்ப் பாரததேசத்துக்
கோகங்கள் மேத்தாவின்பேருவில்
சிறந்த கவிதைவரிகளாய்ப் பரினை
மித்து நிற்பதை நாம் காணலாம். நான் கண்ட அந்த
உயர்ந்த அனுபவத்தைப் பின்
வரும் முழுக்கவிதையைப் படித்து
பின்னர் நீங்களும் அடைவீர்கள்
என்பதால் என் ‘ஆசை’ பூர
ணத்துவம் பெற்றுவிடுகிறது.

உன்னுடைய படங்கள்
ஊவ்வலம் போகின்றன...
நீயேன்
தலை குனிந்தபடி
நடுத்தெருவில் நிற்கிறுய்?
வெளுத்துப் போய்விட்ட
தேசப் படத்துக்குப்
புதுச்சாயம் பூசும்
புண்ணிய தினத்தில்
புத்திர தேசத்துக்காக நீ
புலம்புவது
என் காதில் விழுகிறது!
எங்கள் தேச பிதாவே!
அமைதி கொலுவிருக்கும்
உன் சிலைகளைப்பார்க்கும்
போதெல்லாம்
நான் அழுது விடுகிறேன்.
கண்ணீரின் வெப்பத்தால்
என் கவிதை
முழுமை பெறுமலே
முடிந்து விடுகிறது.....

தேசப்படத்திலுள்ள கோடுகள்
விடுதலைக்குப் போராடிய
வீரத் தியாகிகளின்
விலா எலும்புக் கூடுகள்!
அழிக்க முடியாத
கல்லெறி படாத
அந்த நினைவுச் சின்னத்தின் மூலமே
அவர்களுக்கு நாங்கள்
அஞ்சலி செலுத்தி விடுகிறோம்!

கண்ணீர்க் கடலில்
கலங்கள் மூழ்கிய பிறகு
அடைக்கலம் தேடிய
ஆபுத்திரனே!

அழுத சுரபியைத்தான்
நீ தந்து சென்றாய்!
இப்போது
எங்கள் கைகளில் இருப்பதோ
பிச்சைப் பாத்திரம்!

இந்த மாற்றத்தை நிகழ்த்திய
மந்திரவாதிகள் யார்?

நிழலுக்குள் மறைந்திருக்கும்
நிழலை யார் அம்பலப்படுத்துவது?
சரித்திர மாளிகையில்
அஹிம்சைப் பேரொளியில்
பகத்சிங்குகள்
மறைக்கப் பட்டதால்தானு
சுதந்திர மாளிகையை
எலிகள் சுரண்டுகின்றன?
மயிலுக்குப்போரவை தந்தவனின்
மரபிலே வந்தவர்கள்
எங்கள் மேனியில் கிடக்கும்
கந்தல் சட்டையையும்
கழற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள்!
ஆடுகளை
உனக்காக வளர்த்தோம்;
நாளடைவில் நாங்களே
மந்தை ஆடுகளாய்
மாறிப்போனேம்!

எங்கள்
வயிற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டுக்
காம்புகளை நேசிக்கிறார்கள்.....

எங்களுக்குத்
தீவனம் கிடைக்கா விட்டாலும்
மேய்ப்பவர்களுக்கு மட்டும்
எப்படியோ இரும்
கிடைத்து விடுகிறது!
கண்ணீரின் வெப்பத்தால்
என் கவிதை முழுமை பெறுமலே
முடிந்து விடுகிறது ...

சட்டக் கட்டிடங்களில்
ஒட்டைகள் விழுந்துவிட்டன,
வயதாகிப் போனதால்
தர்ம ஸ்தாபிகள் தள்ளாடுகின்றன.
எங்கள் வாழ்க்கை
இருட்டோடு இல்லறம்

நடத்துகிறது!

பாவத்தைத்
தனித்தனியே செய்துவிட்டு
மொத்தமாகத் தீர்த்துக்கொள்ளப்
போதுமான அளவு
புண்ணிய ஸ்தலங்கள் இருப்பதால்
எங்கள் பாரத புத்திரர்கள்

தூக் படாமல்
தூய்மையாகவே இருக்கிறார்கள்!
ராஜதானியில்
மலர்கள் ரீடங்கள்
சுட்டப்படுத்தபோது
சேரிக் குழந்தைகளின்
சின்ன விழிச்செடியில்
உப்பு மலர்கள்
உதிர்ந்து விழுகின்றன.....
நீகண்டுபிடித்த
சுதேசிய ஆயுதமாம்
கைராட்டையைச் சுற்றிய சிலர்
தற்போது
தங்கநால் நூற்கிறார்களாம்.....
எங்களுக்கோ
வெள்ளியும் தங்கமும்
விழாக்களின் பெயரில்தான்
வருகின்றன.
ஒரே ஒரு விஷயத்தில் மட்டும்
இந்த நாட்டு மக்கள்
உன்னை
அப்படியோ பின்பற்றுகிறார்கள்!
அரை குறையாகத்தான்
உடுத்துகிறார்கள்.
தேசம் போகிற
போக்கைப் பார்த்தால்
பிறந்தநாள் உடையே
எங்கள் தேசிய உடையாகிவிடும்
இருக்கிறது. போல்
எங்கள் தலைவர்கள்
வறுமையை எப்படியாவது
வெளியேற்றிலிட வேண்டுமென்று
மேடையில் தான்
மைக்கின் முன்னால்
பேசுக்கத்தவம் செய்கிறார்கள்!
இருபத்தைந் தாண்டுகளில்
தேசத்தில்
மாற்றமே நிகழவில்லை என்று
யார் சொன்னது?
கண்ணீர்க் கடலில்
கலங்கள் மூழ்கிய பிறகு

அடைக்கலம் தேடிய

ஆபுத்திரனே!

அமுத சுரபியைத்தான்

நீ தந்து சென்றுய....

இப்போது

எங்கள் கைகளிலிருப்பதோ

பிச்சைப் பாத்திரம்!

அணைக்கட்டுகளில்

திறக்கப்படும் தண்ணீர்

பள்ளங்களை ஏமாற்றிவிட்டு

மேட்டை நோக்கியே பாய்கிறது.

சேரிகளில் மட்டுமே நீ

யாத்திரை செய்வாய்

என்பதைத் தெரிந்துகொண்டதால்

உன்னே நேசித்தவர்கள்

தேசத்தையே

சேரியாக மாற்றிவிட்டார்கள்.

இந்த மாற்றங்களை நிகழ்த்திய

மந்திரவாதிகளின் கருத்துக்கு

நாங்கள்

மாலை சூட்டுகிறோம்!

உன்னுடைய படங்கள்

ஊர்வலம் போகின்றன.....

நீயேன் தலைகுனிந்தபடி

நடுத்தெருவில் நிற்கிறோம்?

புத்திர தேசத்துக்காக நீ

புலம்புவது

என் காதில் விழுகிறது.

அமைதி கொலுவிலிருக்கும்

உன் சிலைகளைப்

பார்க்கும் போதெல்லாம் நான்

அழுது வடிகிறேன்.

கண்ணீரின் வெப்பத்தால்

என் கவிதை முழுமை பெருமலே

முடிந்து விடுகிறது.....

கூறியன கூறேல்; குவியலாய்ச் சொல்லடுக்கேல்;

தேறுவன கற்கண்டுத் தேம்பாக்கள்! -தீரத்

திருத்திக் குறுக்கிச் சிறப்பாக அச்சில்

போரித்தல் எமதுரிமைப் போக்கு.

ஆ-ர்,

தமிழகத் தாவல்கள்

14-10-'82ல், கொழும்பு 14, ஸ்ரீநாராயணகுரு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற ‘புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் சிறப்பு விழாவில் சிறப்புரையாற்றிய மதுரை தமிழரசன் பி. ஏ. பி. எட். அவர்கள் தமது பேச்சினிடையில் இப்படிச் செருகினார்:

‘இலங்கைக்கு வந்த நான், இங்கே பாரதி நூற்று ண்டு விழாவா என் ஆச்சியப்பட்டேன்! ...’

ஐயா, உங்கள் நாட்டில் எங்கே, எப்போது, என்னென் நடக்கின்றன என்று ஓரளவாவது அறிந்திருக்கும் எம்மத்தியில், இப்படியாக நீங்கள் உங்கள் அறியாமையைப் பறைசாற்றிக் கொள்ளலாமா? எமது சஞ்சிகைகள், வானுலிப் பேச்சுக்கள் என்பன உங்களுக்கு அவ்வளவு தூரம் இளக்காரமாகிப் போன்தால் எங்கள் நடவடிக்கை களைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள உங்களுக்கு வாய்ப்பிரிக்க முடியாதது விந்தையல்லவே!

எதற்காகவோ வருகிறீர்கள்; எதையோ புகுத்தத் துடிக்கிறீர்கள்; எதையோ சம்பாதித்துக் கொண்டு பறந்து அல்ல துமிதந்து போய் விடுகிறீர்கள்!

ஹரபுக் கவிதைகள்

பாரதி பாடியதுபோல் இசையோடு பாடக்கூடியதாகக் கவி இயற்றவாம்! பாரதி யாப்பிலக் கணத்தைப் பின்பற்ற வில்லையாம்!- கவிதைகளைப்பற்றிய அறி வுச் சூன்யத்தை இவ்வாறு வெளிக்காட்டிக் கொள்ளலாமா அந்தப் பேச்சாளர்?

யாப்பிலக்கணத்தை உயிர் நாடியாகக் கொண்டே பாரதி பாடினால் என்று நாம் சொல்லப் போக, அவர் அதை மறுக்க!.... சேச்சே! இதென்ன இலக்கிய உலகம் இப்படி நாறுகிறது?

எதுகை மோனை

‘பிற கோட்பாடுகளைப் புறக்கணித்தாலும், எதுகை மோனைகளையாவது சிறிது கவனியுங்கள்! அதுவே கவிதை மனதில் நிற்கும் வழி! அதுவே கவிதையின் ஜீவநாடி! கண்களையும் காதுகளையும் அறுத்துவிடுவதால் நம் உருவம் நிலைநிற்கப் போவதில்லையே!...’ பூபாளம் வெளியீட்டு விழாவில்

கவிஞர் அன்பு முகையதின்.

திருத்தம்

கடந்த இதழில்-

‘செம்மாங்களி’ குறிப்பெறு தியவர் கவிஞர் கலா வில்லா நாதன்.

‘சிற்பி’யில்-

Ceylon Teacher's College என்பதை Ceylon Technical College எனவும், ‘தமிழ் ஒளி’ என்பதைத் ‘தமிழ் ஒலி’ எனவும் திருத்திக் கொள்ளவும், ஆ-ர்.

கண்டி ருந்த வான்கோழி

கவிதை என்ற போர்வையில், கவி தை யுணர்வே இல்லாதவர் கூட ‘இது தமிழா?’ என்று வினவுமளவுக்குக் கேவலமாக எழுதும் சில கவிதா ஐ. ஆர். சி.க்காரர் களை இனங்கண்டுகொள்ளுங்கள். சில பத்திரிகைகள் இவர்களின் இந்த அற்பத்தனங்களைப் பிரசரிப்பதன் மூலமாகக் கப்பம் செலுத்து பவையாகி விண்றன. கவிதை உணர்வுள்ளவர்களே, தாம் பணியாற்றும் பத்திரிகைகளில், கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்களாக அமர்தல் அவசியம்.

‘கானமயிலாட.....’

மலையகக் கவிஞர்கள்

‘பத்திரிகைகளை மாத்திரம் நம்பிக்கொண்டிராமல், ‘கவிதாவட்டம்’ போன்ற களங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக மலையகத் தில் கவிஞர்கள் செயற்படுவதன் அவசியத்தை உணர்தல் வேண்டும்..’

—ஏ. பி. வி. கோமஸ்

புதுக்கவிதை

விறகை முறிப்பதைப்போல் வசனங்களை முறித்துவைப்பதால் புதுக்கவிதை பிறந்துவிடாது. படிமங்கள் சரியாக அமையுமாகின் புதுக்கவிதையை எல்லா ரூபாளம் விரும்புவர். அக்டோபர் ‘பூபாளம்’ இதழில் வெளியான, கவிஞர் மேமன் கவியின் ‘நஞ்சாகும் நாளை’ களில் ஒரு பகுதியைப் படிமத்துக்குரிய ஒர் உதாரணமாகத் தருகிறோம்.

இளைஞர்கள், சபலத்தின் காரணமாக மயங்கிச் சிரழிய நினைக்கிறார்கள். இதைக் கவி ஞார், அடுப்படியில் திருட்டுத்தனமாகப் பால் குடிக்கத் துடிக்கும் பூனைக்கு ஒப்பிடுகிறார். உடனே, படிமம் நன்றாக அமைந்த சில வர்கள் அவருக்குக் கிடைத்துவிடுகின்றன.

‘இளையெப் பூனை
அடிக்கடி—
சபல அடுப்படியில்
மயக்கப்பால் குடிக்கத்
துடிக்கும்! ’

தீணதட்டுதல்

மரபுக் கவிதைகளில், தனிச்சொல் வருபிடங்களைத் தவிர்த்து வேறொங்கும் ஓரரசைச் சீர்கள் வாரா. வெண்பாவின் ஈற்றில் வரும். ஆனால், கவிஞர்களுள் பலரும் இதைக் கவனிக்க மறந்துவிடுகிறார்கள்

‘வந்து இருந்தான்’ என எழுதி விட்டு இவை இரண்டு சீர்கள் என்கிறார்கள். ‘வந்திருந்தான்’ என அவை புணரும்போது, கவிளங்காயாகி ஒரு சிராவதை அவதானித்தல் வேண்டும். வெண்பாக்களைக்கூட இப்படிப் பலர் இயற்றுகிறார்கள். சீத்தலைச் சாததானார் இலர் என்ற எண்ணமாக இருக்குமோ?

செம்மாங்களி

அழகுதாசன் மாங்கணியின் கொட்டை;
அவர்வரவும் செலவுகளும் பட்டை!
அக்கரைக்குச் சென்றவிட்டார்;
ஆருமாதம் ஆகியதே,
அன்னார்க்குப் பஞ்சமஞ்சல் அட்டை!

அவலம்!

பெருந்தெருவின் ஓரமாக எழுப்பிவிட ...
நிலைக்கிறது நெடுங்கல்லாய் நினைவுச்சிலை!
அதன் பாதங்களில்—
பொதிந்த அட்சர புஷ்பங்கள், பாசியாலும் தூசாலும் சிலையை—
வர்ணிக்க மறுத்தன!
சிலையை—
இரசிப்பவர் பலர்;
அவலத்தைக் கழுவுபவர் இலர்!

ஓ ஐ. சிவகுமாரன்,
பசிப்பயிர்

எங்கள் உடம்பின் அழுக்குகளைப் போக்கச் சவர்க்காரத்திற்கே வெட்கமாம்! இந்நிலையில்—
உடைகளையும் உடுத்த
அவற்றையும் அழுக்காக்க நாங்கள் விரும்புவதில்லை! அங்கே நீங்கள் கள் அருந்தும் சிரட்டைகள்—
இங்கே—
சில்லறைகளைக் காணக் கிலந்தி வளைகளோடு காட்சி தருகின்றன!

எங்கள்—
கண்ணீர் அருவிகள் சங்கமிக்கும் இடத்திலாவது பயிர்கள் வளர்ந்து எம்பசி தீர்க்காவோ?

ஓ இப்பு அஸுமத்

யாப்பு கற்போம்

உறுப்பியல்

2 அசை

நேரசை, நிரையசையென அசை இரண்டாகும்.

நேரசை:

1 நெடில் முதல்வரின் அது நேரசை உம் பானை. இதில் ‘பா’ நெடில்; ‘ண’யும் நெடில், எனவே பானை என்ற சொல், நேர், நேர் எனப்படும். ‘நீ’ என்ற ஒரேழுத் துச் சொல்லும் நேரசைதான்.

2 குறில் தனித்துவரின் அது வும் நேரசையே. உம் கல். இதில் ‘க’ தனியே வருவதால் அது நேரசை. ‘ல்’ மெய்யெழுத்தாகையால் அது எண்ணப்படுவதில்லை. அன்பு என்ற சொல்லில், ‘அ’வும் ‘பு’வும் நேரசை, நேரசை எனப்படும்.

நேரசை உதாரணங்கள்:

நீ—நேர்.
நீர்—நேர.
கல்—நேர்.
கற்பார்—நேர், நேர்.
அன்பு—நேர், நேர்.

குற்றெழுத்தோ நெட்டெழுத்தோ தனியே வரினும், குற்றெழுத்தோ நெட்டெழுத்தோ ஒற்றடுத்துவரினும் நேரசையே.

நிரையசை

குற்றெழுத்தில் ஆரம்பிக்கும் சொல் அடுத்த எழுத்து குறிலாகினும் நெடிலாகினும் நிரையசையாகும்.

உம்.

கடை—நிரை

சிறு—நிரை

சிறுகடை—நிரை, நிரை.

குடில்—நிரை.

பழங்குடி—நிரை, நிரை.

பழங்குடில்—நிரை, நிரை.

இரு குறில்கள் இளைந்துவரி னும் குறிலும் நெடிலும் இளைந்துவரினும், குறில் கால் இரண்டைந்து ஒற்றடுத்துவரினும் நிரையசையே.

இப்போது கவனிக்கவும்:

மழை—நிரை.

நீண்ட தான்—நிரை, நேர்.

அடையாறு—நிரை, நேர்,

நேர்.

ஆலம் விழு து—நேர், நேர், நிரை, நேர்.

உயர்ப் போகும் பாப்பா!

அழ. பக்ரதன்

சின்னச் சின்னப் பாப்பா!

சிவந்த நல்ல பாப்பா!

கண்ணைச் சிமிட்டி எண்ணைக் கலவும் நல்ல பாப்பா!

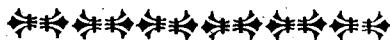
பஞ்சைப் போன்ற உடலால் நெஞ்சைக் கவரும் பாப்பா!

கொஞ்சச் சொல்லி எண்ணைத் தஞ்சம் அடையும் பாப்பா!

பாவம் என்பது அறியாப் பச்சை உள்ளப் பாப்பா!

கோபம் ஆசை குரோதம் கொள்ளா நல்ல பாப்பா!

நவீன சாத்துடு

என்னைத் தெரியாதா ஈழக் கவிஞர்காள்?
முண்ணைத் தயிழ்நாட்டில் முத்திருந்தேன் - பண்ணிவரும்
பேத்தல் கவியால் பெரிதாய்த் தலைகுத்திச்
சித்தனையான் ஆனேன் ஜெகத்து!

பூபாளத் தேட்டுக்காய்ப் பூண்டு படையெடுத்த
ஆபாசப் பாடல்களை யான்றிவேன்! - கோபத்தால்
மின்னும் தலைகுத்தி மேன்மேலும் புண்ணைக்கிக்
காண்மைப் பொன்டேனென் கை!

தமிழே புரியாமல் தம்பட்டம் மாட்டிக்
கவிஞர்கள் எனப்படுகிக் கூத்தும் - சவும்போன்ற
பல்லோர் பெருகிப் படுத்துகிற பாட்டாலே
சொல்லோர் உழவனுக்கும் சூடு!

பத்திரிகைக் காரர் பலகாலம் உன்னுடைய
சொத்தைக் கவிதைகளில் சொல்திருத்தி - அச்சிட்டு
வந்ததால் நியும் வரும்பிழைகள் நோக்காயோ?
சந்தி சிரிக்கிறது; சா!

தமிழை முதலில் தரமாய்ப் படித்துத்
தமிழில் கவியெழுதுத் தாவு! - கவிதையது
உன்வீட்டுச் சாமானென் றுள்ளத்தே கொள்ளாதே!
என்கைக்கான் மைப் எதிர்!

சாத்தன்

மலையகத் தொழிலாளர்கள்

ஏக்கம் சுமந்த
எண்ணப் பறவைகளின் -
கூடுகள்!
தூக்கத்தை மறந்த
துங்பக் கல்லறையின்மேல்
உருகும்
மெழுது வர்த்திகள்!
தேயிலையோடு -
அதன் மிலார்களாக
உருமாறிவிட்டன,
எங்கள் -
உழைக்கும் கரங்கள்.
கொதிக்கும்

கொப்பரைக்குள் விழும்
கொல்லனின் -
முகத்து வியர்வைத் துளிகளே
எங்கள் ஆசைகள்!
பருந்துகளைக் கண்ட
கோழிக் குஞ்சுகளாய்ப்
பதுங்குவனவே
எங்கள்
உரிமைக் குரல்கள்!
நாங்கள் -
பொருளாதாரக்
'கொங்கிரீட்' குக்குள்
மறைந்துள்ள
இரும்புக் கம்பிகள்!

கே. ராம்ஜீ உலகநாதன்

வாருடம்...

□ டாக்டர். தாவீம் அஹமது □

உணவும் மருந்தும்

உணவும் மருந்தும் ஒன்று யிருந்த
உதாரணந் தன்னை ஒருமுறை நோக்கின்.....
தேனெரு மருந்து; தித்திப் புள்ள
அதையே உணவாய் ஆதி மனிதன்
வேட்டை யாடிய விலங்கின் சதையுடன்
சேர்த்துண் டுடலின் திடமே பெற்றுன்!
தேனை உணவாய்ச் சேர்த்துண் கையில்
மருந்தாய் உடலில் மாற்றம் செய்தது.
இன்றைய ஆய்வுகள் எமக்குக் கூறும்
தேனில் சிறந்த பிணிகள் நீக்கும்
சேர்வைகள் இயல்பாய்ச் சேர்ந்தே யுளவாம்!
எல்லாம் இன்று ரசாயனக் கலப்பாம்!
பொல்லா நோய்கள் போக்கும் மருந்திலும்
தினமும் அருந்தும் உணவிலும் ரசாயனம்
இரண்டற்க் கலந்து இருப்பதால் புதுப்புதுப்
பிணிகள் மேலும் பெருகி வருவதை
மருத்துவ ஆய்வுக் குறிப்புகள் விளக்கும்.

பாவேந்தர்கள்

பிறர்பாட்டில் பிழைகானும் வேந்து
பிழைவிடுவார்; நாம்கேட்டால் சாந்து!
பித்தலாட்டம் செய்வதிலும்
பிறர்குறையால் வாழ்வதிலும்
பெருங்கவிஞர்! அவர்தொழிலோ 'ரோந்து'

பயிர்கள் செழிக்கப் பயன்படும் பச்சைகள்
 அனைத்தும் ரசாயன அமைப்பா யிருப்பதால்
 உண்ணும் உணவிலும் செயற்கை ரசாயனம்
 சேர்ந்து வருவதை அறிவியல் நிபுணர்கள்
 கூற்று நோக்கிக் குழம்பி நிற்கிறோர்!....
 விண்ணின் வீழும் மழைநீ ரதிலும்
 காற்றிலும் ரசாயனக் கலப்பே உள்ளது;
 கதிரி னியக்கத் தக்கமும் குழலைத்
 தாக்கியே வருதலால் இயற்கைச் சூழல்
 செயற்கையாய் மாறிட இன்னொரு கோளம்
 சென்றுமே வாழுக் சிந்தனை செய்யும்
 விந்தை மனிதர்காள்! வியப்புகள் பலவே!
 சோவியத் மண்ணில் சுகமாய் வாழும்
 முதியவர் ஒருவரின் முறையாம் வாழ்க்கைப்
 புதிரைக் கேட்டால் புரியும் உண்மைகள்!
 மருந்தே இன்றி வாழும் அவர்கள்
 நீண்டோர் ஆயுஞும் நிறைந்த சுகமும்
 பூண்டு வாழும் புதுமைதான் என்னவோ?
 தானிய உணவைத் தரையிலே உண்டு
 வானில் பறக்கும் வண்ணப் பறவைகள்
 அன்று தொட்டு இன்று வரைக்கும்
 ஆனந்த மாக வாழ்வைக் கழிக்கும்
 அழகைப் பாராய்! அழகைப் பாராய்!
 மானுடன் காணும் மகத்துவ மிக்க
 முன்னேற் பாடிலா முயற்சிகள்
 மண்ணின் வாழ்க்கை மகிழ்வைக் கெடுக்குமே!

கண்ணதாசன் சிலை

சிலைவைக்கும் என்னங்கை விட்டார்;
 சிந்தனையில் பெருமாற்றம் பெற்றார்.
 சிலகவிதை நூல்களினைச்
 சிறப்பாகப் பிரசரிக்கச்
 சிலையெண்ணம் தமிழுலில் நட்டார்.

இலக்கியக் குப்பம்

எங்கவிடைச் சோலை'யிலோர் அப்பர்;
 ஏந்திக்கை திரிவதிலே 'சுப்பர்!'
 எத்தனையோ அவசரங்கள்;
 எவர் 'பர்ஸாம்' அவர்தனங்கள்!
 இலக்கியத்தைக் கொள்ளையிடும் அற்பர்!

3 இறையச்சம்

- 1) அல்லாஹுவின் கூடாம் அகிலத்தை நீயுவப்பின் அல்லாஹு உவப்பான் உணை.
- 2) நீபாரா விட்டாலும் கேசனுஜைப் பார்ப்பதனால் நேர்நிற்ப தாய்த்தொழுவ தாற்று.
- 3) நல்லவழிப் போதனையே நன்மார்க்கம்; மானிடருள் நல்லவனும் நற்குணத் தான்.
- 4) மெய்ப்பொருளின் நன்மை மிகப்பெறவே என்றென்றும் கைப்பெனினும் உண்மை கழல்
- 5) தம்மையே விற்றுத் தடுப்பர் நரகத்தை; தம்மை அழிப்பர் சிலர்.
- 6) இரண்டு விரலுக் கிடைவைத்தான் உள்ளம் புரஞும் அவன்விருப்பம் போல்.
- 7) அல்லாஹுவுக் கஞ்சி அருங்ஜகாத்தும் சபவரே பள்ளிபரி பாலிப் பவர்.
- 8) வானவர்கள் தம்நெற்றி வைத்துப் பணியாது வானகத்தில் இல்லை இடம்.
- 9) அச்சத்தோ டெச்சரிக்கை ஆற்றுகிறேன் வேதனையின் உச்சங்கள் பற்றி உமக்கு.
- 10) இருகைக்குள் வானும் இரும்புவியும் தேக்கிப் பெருமைகொள் வான்மறுமை நாள்.

4 இறைக்கல்

- 1) விழுமிய தூய்மை விஞ்சுபும் இறையைத் தொழுகாலை மாலை தொடர்ந்து.
- 2) நாயகனின் நல்லகரம் நற்கூட்டத் தாருக்கோ நாயினுக்கே ஓராடு நம்பு.
- 3) அதிகம் தருத்சலவாத் ஆற்றிடுநீ; மேலாம் கதியைக் கியாமத்தில் காண.
- 4) உன் முறுவிட்டை ஒப்பான் உயர்குர்ஆன் ஞான மிலானென்று நாடு.
- 5) சமான் பழைமையுறும்; ஏகனிடம் நீயிறைஞி சமான் புதுப்பித்தல் ஈடு.
- 6) நாவின் இறுதிமொழி லாயிலாஹு இல்லல்லாஹு ஆகின் அவர்கவனத் தார்.
- 7) உள்ளம் புரட்டுவோனே! உன்மார்க்கத் தேயெனது உள்ளம் நிலையாக ஊக்கு!
- 8) அம்மையில் என்பரிவு லாயிலாஹு இல்லல்லாஹு என்பார்க்குத் தானென் நியம்பு.
- 9) நாற்பத்து நான்கினையும் நாற்பதில்முன் மூன்றினையும் ஆயத்துல் குர்லியையும் ஆற்று.
- 10) நாற்பத்து நான்கோது; நல்லெலமூப தாயிரவர் கேட்பருங்க காய்மன்னிப் பே.

தமிழ்மாறுங்

பாரதிதா ஸன்விழாவேச செய்தார்
பாரதியை வாய்நாற வைதார்!
பாரதிக்கும் இலங்கையிலே
பரம்பரையா என்றேருகுவர்
பாமரத்தை நாமறியப் பெய்தார்!

கவிஞர் தான் உணர்ந்தவற்றை சொல்லாட்சித் திறனும் உணர்த் தும் பாங்கும் அமைய வெளிப் படுத்தும் இலக்கிய வடிவமே கவி தையாகும்.

-மு. வாத்ராசன்.

(கலா. வி.)

கவிதையின் உருவம், உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றைவிட உணர்த் தும் முறையே கவி கை தயின் தரத்தை உயர்த்த வல்லதாகும்.

-க. ப. அறவானன்.

நூரிகைத் தூது

பாண்டியூரன், ‘அமுதம்’ பாண்டிருப்பு-1 கல்முனை தா. மா. செல்லத்தம்பி மந்துவில் கொடிகாமம் பொன். சிவானந்தம் 2ம் குறிச்சி காரைதீவு (கி. மா) க. ப. விங்கதாசன் 5, சேர்குலர் வீதி அட்டன் மா. பஞ்சலோகரஞ்சன் வளவாய் அக்கவேவி. கே. எம். ஏ. அலீஸ் கல்யாண ரேரூடு சாய்ந்தமருது 4 அ. கெளரிதாசன் வள்ளுவன் வீதி ஆலங்கேணி 1 எஸ். எச். நிஹம்த ஏருக்கலம்பிட்டி 4 மன்னார் என். டி. குணரத்திசைம் 8ம் வட்டாரம் கஞ்சாஞ்சிக்குடி (கி. மா) க. த. ஞானப்பிரகாசம் ‘ராணி மனை’ அல்வாய் / J நா. சக்சிதானந்தன் அல்லைப்பட்டி யாழ்ப்பாணம் இ. முருகையன் நீர்வேவி தெற்கு நீர்வேவி யாழ்ப்பாணம் கலைவாதி கலீல் சோனகத் தெரு மன்னார் அன்பு ஜவஹர்ஷா ‘ஜான்பி மன்ஸில்’ லேக் ரேரூடு மன்னார் எஸ் முருகையன் (முருகு) பிரதேச உள்ளராட்சி அலுவலகம் மன்னார் அன்பு முகையதீன் ‘அன்பகம்’ கல்முனை ஆர். எம். நெளவாத் 503, மெயின் வீதி சாய்ந்தமருது சோலைக்கிளி 374, செய்லான் ரேரூடு கல்முனை U. L. ஆதம்பாவா 399 செய்லான் ரேரூடு கல்முனை கே. எஸ். மஞேகரன் தபால் கந்தோர் வீதி ம்ஸ்கெலியா கலைக்கமல் 75/45 அப்துல் ஹமீது வீதி கொழும்பு 12 கொக்கூர்கிழான் 21 ரைபில் வீதி கொழும்பு 2 இரா. செல்வராஜன் ஏ. ஜே. மில்டன் (லங்கா) விமிட்டெட் ஜி. பி. இஸ்ட். கட்டுநாயக்கா சமவாணன் 33 லோரிஸ் ரோட் கொழும்பு 4 எம். ஏ. நுஹ்மான் தமிழ்த்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம் திருநெல்வேவி யாழ்ப்பாணம்

கவிதைப் போட்டி

இந்துமகா நாட்டிலொரு போட்டி
இதுகவிதைக் காகுமெனக் காட்டி!
'இதுவரைக்கும்' ஒன்றுமிலை!
என்ன வதற் காகியதோ?' -
இதைச் சொன்னால் போட்டிக்கோர் ஏட்டி!

கருத்து

வேற்றுமை

அரபிழுலம்:-

அலியியுல் ஜான்தி

தமிழில்:-

ஏ. அவீஸ் நிஸாருத்தீன்

ஆழ்ந்தஅறிவும் அதனெடு புத்தியும்
அடிப்படை மறந்து பேசிய தொருநாள்.

அகிலத்தில் சிறப்பை அடைந்ததுயாரென
அறியும் பேச்சே அது!

அறிவு தன்னையுயர் தூக்கி
அழகுடன் மொழிந்தது இப்படியே:-

“அதையான் பெற்றேன் முடிவுவரை!
ஆகவே யான்தான் சிறப்புடையேன்!

அதிலே ஜையம் ஒன்றுமில்லை!”

அதனைக்கேட்ட புத்திக்கு
அழுகை வராததுதான் சூறையாம்!.....

அதற்குப்புத்தியு மொருபேச்சை
அலட்சியமாய்ச் சொன்னதுவே:

: ‘அண்டத்தின் கர்த்தா அல்லாஹ்வை
அறிவுது மானிடர் என்னாலே!

ஆக யான்தான் சிறப்புடையேன்!
அடித்துக் கூறுவேன் தரையினிலே’.

அதனால் அழகுடன்கூறிடப்பட்டுத்திக்கு
ஆர்ப்பித்தது அறிவு தன்னை:

‘அண்ட சராசரப்படைப்பாளன்
அவனது திருக்குர்ஆன் தனிலே

அழகெனப்பண்பாயேனக் கொண்டு
அனைத்தையும் அறிந்தவன் அவனென்று

அறிமுகம் செய்கின்றுனே’, என
அதிகம் தன்னை மேம்படுத்தி

அறிவு தெளிவாய்க்கூறியதே
அகத்தெளி வடைந்த புத்திமட்டும்

ஆடிடாமல் அசையாமலே
அமைதியாக நின்றதுவே

அறிந்தது புத்தி அறிவுதனை;.....

அறிவு புத்தியின் தலைவனென்று
அடிப்படைச்சிறப்பை யறிந்தபுத்தி

அன்பொடு கலந்த முத்தத்தை
அறிவின் தலைக்குக்கொடுத்துவிட்டு

அமைதி யாகச்சென்றதுவே!

கவியரங்குக் கவிதைகள்

‘கூதுகிளேன் வணக்கம்! கூதுகிளேன் வணக்கம்!..

கூதுகிளேன் கெத்தேந்தேன்! கூதுகிளேன் கெத்தேந்தேன்!..

கூதுகிளேன் கூதுநான் கூதுநான்! கூதுநான் கூதுநான்!..

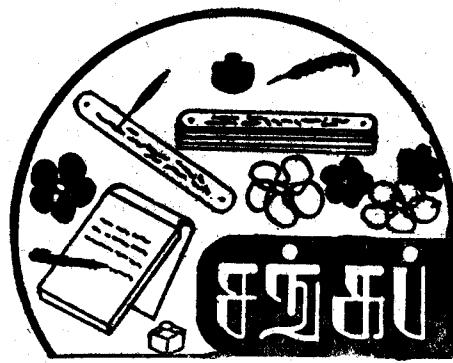
வாளைஞி முன்முடுமே, கவியரங்குகளில்
கலைத்தகோளை இருபூதாற வாசியுங்
கள். இருபூதைக்கமும், இரு
பூதைதலும் அவளைவு நன்
ரூக்கிறுக்க ப் போகின்றன வா,
ஒன்று.

கலைத்தகோளை இருபூதாற வாசியுங்
கள். இருபூதைக்கமும், இரு
பூதைதலும் அவளைவு நன்
ரூக்கிறுக்க ப் போகின்றன வா,
ஒன்று?

ஏராளமான நாட்டகங்களை ஓலிபரப்பும்
கிலங்கை வாரேஞ்வதன் கவிதைத் தாடு
கங்களை ஓலிபரப்புவதன் மூலமாகக் கணி
ஞர்களும் கவிகளைகளும் சிறப்புற வழி
ஞன்று.

அருள்வாக்கி
அப்துல் காதூர்
புலவர்

(1866 – 1918)

ஈஞ்சுப் பஸநக்...

■ எஸ். ஐ. நாகூர் கணி ■

‘வீரபுரி’ எனப்படும் தெல்
தொட்டை, கண்டிக்கருகில் உள்
எனது. இங்கு வாழ்ந்த ஆ. பி. அல்
லாப்பிச்சை ராவுத்தர்-ஹவ்வா
உம்மா தம்பதியரின் அருந்தவப்
புதல்வராக 1866ம் ஆண்டிலே
பிறந்தவர்தான் அப்துல்காதர்
புலவர் என்பவராவர்.

இப்போதைய கண்டி ‘டிரினிட்
டி யில் (முன்னாள் ‘ராணி கல்
ஊரி’) தமிழூயும்-ஆங்கிலத்தை
யும் துறைபோகக் கற்ற புலவர
வர்கள், பின்னர் தமிழகம்
சென்று திருப்பத்தூர்த் தமிழ்ப்
பாடசாலையில் தலைமை யாசா
னைய் விளங்கிய வித்துவ சிரோன்
மணி மல்லுத் முத்துவாப்பாப்
புலவரிடம் தமிழிலக்கண - இலக்
கியங்களைக் கற்றுத் திரும்பினர்
கள்.

இப்புலவரின் பதிஞாரோவது
வயதில் ஓர் அருட்சாட்சி கிடைத்
தபின் புலமைத்துவம் மிகுந்து
தாமாகவே பாப்புணையும் பக்குவம்
பெற்றுர் எனக் கூறப்படுகிறது.
சின்னஞ் சிறிய காலத்திலேயே

பிறர் விதந்துரைக்கும் வண்ணம்
வித்துவம் பெற்றுத் திகழ்ந்த இப்புலவர்,
தன் பதினாறுவுடு வய
திலே கவியரங்குகளில் பங்கேற்று,
‘யாழ்ப்பாண சங்கன்’, ‘மெய்ஞ்
ஞான அருள்வாக்கி’ எனும் சிறப்பு
புப்பெயர்களைப் பெறலானார்.

1912ம் ஆண்டில் இப்பாவல
ருக்கு அசனாலெப்பைப் புலவர்
தலைமையில் ‘வித்துவ திபம்’ என
கிற பட்டம் வழங்கப்பட்டது.
அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்
திலே கிருப்புராணம், இராமாய
ணம் ஆகியவை தொடர்பாக
ஆற்றிய விரிவுரைகளின் விழுப்
பத்தினை உற்றுணர்ந்தே இப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

வித்துவதீபம் அருள்வாக்கி அப்
துல்காதர் புலவரவர்கள், இஸ்
லாமிய ரீதியிலான பக்கிப்
பாடல் பாடுவதிலும், தீராத
பினிகளைத் தீர்த்து வைப்பதி
லும் சிறந்து விளங்கினார் என
அறிய முடிகின்றது.
(24ம் பக்கம் பார்க்க)

சூக்கம்

அமரர் பாரதியுடன் செவ்வி

“வணக்கம் மகாகவியோ வாழி! இலங்கை மணித்திரு நாட்டிலுள்ள மையல் தமிழர்யாம் தங்கள் நூற் ரூண்டைத் தணியாத ஆவலுடன் எங்கனுமே கொண்டாடி இன்புற றிருக்கின்றோம். போட்டி மிகமலிந்த போதினிலே தங்களது பேட்டி கிடைத்துமெனப் பேரவாக் கொண்டு வந்தேன்!”

வைரம் ஒருஜோடி வாய்ந்த விழிவிதிப் பைரவியின் நாமம் பறக்கின்ற வாய்திறந்து, புன்னகையோ பூந்தமிழோ போந்தது முன்னன் எப் பெண்ணம் பெரிதாகப் பேரூர் விசாரித்து(ச்), “சந்தோஷம்! யாவுமடா சக்தி செயலேதான்! தந்தையர் நாட்டுள்ளும் தாயாம் மொழியினரும் இப்படியும் என்றனுக்கு இன்விழாச் செய்வரெனச் சோப்பன்த்தி லேகூட்சு சுப்பையன் என்னவில்லை! நந்தமிழன் கண் விழித்தான்! நல்வேளை! விற்கவில்லை!..... செந்தமிழும் வாழுமினி! சிங்களத்தில் எப்படியோ?” என்று மகிழ்வோ டெனைப்பார்த்தான் பாரதியும்.

“குன்றில் பிறந்தமிழ் கோநாட்டிற் போலெங்கள் நாட்டிலும் நன்முறையில் நாற்பறத்தும் வாசத்துப் பாட்டாற் புகழ்நாடும் பைங் கவிஞர் வாழ்வித்தே ஏற்ற மடைகிறது!” என்றேன் சிரித்திட்டான்!

“கீற்றுத் தமிழ்தெரிந்தால் கீழோன், தமிழ்வளர்ப்ப தாகப் புருது மிந்த அண்டத்தில் நும்போன்றோர் சாகா வரம்பெற்ற தாயின் தரமறிவீர்! நானும் தமிழ்வளர்த்த நற்கவிஞருள் என்கின்றார்! நானே தமிழாலே நல்வளர்ச்சி யுற்றேன்! தமிழைச் சிறிதாய்த் தமிழவனே நோக்கும் திமிரை ஒழித்திடுவீரா!... திவின் கவிமணிகள் என்ன எழுது கின்றார்?” என்று வினவலுற்றார்.

“முன்னர் சிலகாலம் மோதகத்தைச், சீதனத்தைக், காதற் கணப் புகளைக், கண்டறியா நூலிடையை ஊதற் பொருளாக்கி ஒய்ந்தார்! இதுபோழ்து பாரதிநீர் ஈழத்தில் பாடப் பிறந்திடவும் பாரிடையே மீண்டும் பிறவாமற் போய்விடவும் கட்சி இரண்டுபட்டுக் காட்சிபல வேய்கின்றார்! உட்சிந் தனியென்ன உங்களுக்கு?” என்றேன்யான்.

சாத்தியக் கூறில்லை தாரணிக்கு மீண்டுவர! பாத்தியதை நான்பிறந்த பாரதத்து மண்ணுக்கு மட்டுமல்ல; மண்ணுக்கே! மன்மாறி நான் பிறந்து விட்டகுறை தொட்டெடுக்க விட்டகுறை ஏதுமில்லை! பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதிநான் மட்டுமல்லன்! வீட்டுக் கொருபுலவன்

வேண்டும்; அதுநடக்கும்! நாற்பதற்குள் வந்துவிட்டேன், நல்ல பணி முடித்து. ஏற்பாட்டை மீறி இனியோர் பிறப்பெடுத்தல் மாகாளி அன்னைக்கு மாரு அவமாகும்!”-

“ஆகாது மண்ணில் அருங்கவிக்கு வாழ்வென்று முன்வாழ்ந்த வாழ்க்கை முழுதும் மனதுபட அன்பிழந்து விட்டரோ ஆங்குப் பிறந்துவர?”-

“அல்ல! அதுவல்ல! ஆயிரந்தான் வந்தாலும் சொல்லோர் தமிழானால் சோகாப்பான் யானல்வேன்!”- “வேழப் பகையதனால் வீணைய் இறந் தீர்கள்! ஈழந் தனில்வேழம் என்னை றிருப்பதனால் அஞ்சிப் பிறப் பதற்கிண் காகா தென்னாமோ?”-

பஞ்சக் குவியலெனப் பாரதியைப் பார்த்தே அடியேன் இதுகூற, “அச்சமிலை!” என்று இடியாய் வெடித்தானே ... என்சொல்வேன்; என்சொல்வேன்!

எங்கே இதைச்சவாலாய் ஏற்றுநம் மீழத்தில் சிங்கச் செறுவினாய்ச் சேர்வானே என்றிருந்தேன் ...

மெல்லப் புயல்நீங்கி, மேன்மீசை நட்டமது செல்லப் பயம்போக்கிச் சேவித் துரைதொடர்ந்தேன்: “நூற்றுண்டுக் கொண்டாட்டம், நூறு கவியரங்கு, போற்றியே பாரதியைப் போட்டி பலவென்று நாங்கள் விழுவெடுக்கும் நல்ல தொழில்பற்றித் தாங்கள் மொழிகுவது தாரும்” என்மொழிந்தேன்.

“வாழ்க் கவியரங்கு, வாழ்க் கவிக்கோட்டை. மூழ்க் குழிநோக்கம் மூள்டும் போட்டி! சதக விழாவென்றால் சாதகந்தான் ஆனால்

அதற்குப் பொருளென்ன? யாரேனும் நற்புலவர் இன்னெருவர் இன்னும் இலரென்றே ஆகிறது! என்னெருவன் வேண்டித்தான் இந்த விழவென்றால்- சாதிமத பேதங்கள், தாய்ப்பெண்டிர் துங்பங்கள், நீதிவழி கோடல், நெடிய அடிமைத்துவம் யாவுமே இன்னும் அழியவில்லை போலுமப்பா!... பூவுலகில் நானும் யுதுவாழ்வு வேண்டித்தான் அக்கினிக் குஞ்சை அழகாய் வளர்த்துவிட்டேன்! தக்கத் தரிகிடதோம் தாளம் தவறியதே!...”

ஏனே கவியன்னன் இப்படியாய்ச் சொன்னவுடன் மேனேக் கியவிழி கள் மெல்லெனவே மூடினவே!... நோக்கி அவனுருவை நீல்நேரம் நானிருந்தேன்.. ஏக்கப் பெறுமுச்சில் என்னில் விழித்தான்! தொடர்ந்திட்டேன் நானுடனே:

“தங்கள் விழாவை நடத்தும் உரிமையின் நாங்கள் பெறவிலையா?” -

“பெற்றீர்! மிகப்பெற்றீர்! - பேருலகில் சாதியினைப் பற்றிப் பிடித் திழுக்கும் பண்டாரம் என்னெதிரி; நாஸ்திகன் என்னெதிரி; நாசநாரன் பேரெதிரி; மண்ணை மதியாதான் மன்னிப் பிலாஎதிரி; இத்தனைக்கும் கீழாய் இருக்கின்ற நாடதனைக் கொத்திப் பிளப் பவலே கூடாக் கொடுமெதிரி... தேசிய ஒற்றுமையைத் தேடியவன்

(22ம் பக்கம்)

கீல்கள்

கீல்கள்

நூல் வியரிசனம்

பலஸ்தினக் கவிதைகள்

தொகுப்பு: கவிஞர். எம். ஏ. நுஃமான்
மொழிபெயர்ப்பு: கவிஞர்கள் எம். ஏ. நுஃமான்,
இ. முருகையன்
வெளியீடு: வாச வெளியீடு 11,
கல்முனை-6.

விலை ரூபா 10

கீல்கள்

கீல்கள்

தாமரை விருதுபெற்ற கவிஞர் மஹ்முட் தர்வீ ஷின் 8 கவிதைகளும், பெள்ளி அல் அஸ்மாரின் 2 கவிதைகளும், றஷ்ட் ஹாசைவின் 3 கவிதைகளும், சலீம் ஜாப்ரூவின் 2 கவிதைகளும், நசுத் மாநகரசபை மேயராகத் தெரிவிசெய்யப்பட்ட (1975) தெளபீக் சையத்தின் 2 கவிதைகளும், அந்தொய்ணே ஜபாருவின் 1 கவிதையும், மோஷே டயானல், 'இவரின் ஒரு கவிதை 20 கமாண்டோக்களுக்குச் சமம்' என ஆச்சரியம் விதைக்கப்பட்ட பெண் கவிஞரான பத்வா துகாவின் 3 கவிதைகளும், சமீஹ் அல் காசிமின் 7 கவிதைகளும், மூயின் பசைசோவின் 2 கவிதைகளுமாக மொத்தம் 30 கவிதைகளின் (ஆங்கிலத்திலிருந்து) மொழிபெயர்ப்பாகும் இந்தப் 'பாலஸ்தினக் கவிதைகள்'

அரபி மூலக் கவிதைகளின் ஆளிவேர், இந்த மூன்றும் பிறப்பிழும் ஆழமாக நிலை கொண்டிருக்கிறது. பாரதியின் சுதந்திரதாகத்தைவிட இந்தப் பாலஸ்தினியக் கவிஞர்களின் தாகம், பாலைவனத்துத்தாகமாகவே இருக்கிறது. உதாரணத்துக்குச் சில வரிகள்:

'பட்டினி வருத்தும் போதிலோ
என்னைக்
கொள்ளோயடித்தவன் தகையினைப்
புசிப்பேன்' - மஹ்முட் தர்வீஸ்
'காய்ந்துபோன
ஒரு கோதுமைக் கதிரின் விதைகள்

கோடிக்கணக்கான

பசிய கதிர்களால்

சமவெளியை நிரப்பும்'-

மஹ்முட் தர்வீஸ்

'என்ற நண்பனே!

எனது சொந்த நாட்டினை விட்டுப்

போகுமாறு

நீ என்னைக் கேட்க முடியாது'-'

பெள்ளி அல் அஸ்மார்

'எதிர்ப்படும் ஒவ்வொரு கையையும்

நக்கும் ஒருவனை

எப்படி நாங்கள்

எம்மிடை வைக்கலாம்?'-'

-றஷ்ட் ஹாசைன்

'பளிக்க வைக்கும் நொதியம்போல

எமது குறிக்கோள் கணியும் வரைக்கும்...'-'

-தெளபீக் கையத்

'திராட்சைகளைப் பராமரிப்பவர்

வாரிசுகளைக் கொண்டு விட்டனர்'-' பத்வா துகான்

'சித்தர்கள் பவரின்

மத்தியில் இருந்தேன்.

இன்று நான் -

இந்த இருபதாம் நாற்றுண்டில்

புரட்சி வெடிக்கும் ஏரிமலை ஆயினேன்'

-சமீற் அல் காசிம்

புதுக்கவிதைகளாலான இம் மொழி பெயர்ப்பு, நமது புதுக்கவிதையாளர்க்கு - பொதுவில் கவிஞர் கட்கு-ஓர் அருமையான நிதினை விளக்காகும்.

'சமுதாய விடுதலை கோரிப் பேசும், ஏழுதும், சிந்திக்கும் அனைவரும் இந்தக் கவிதை நாலின் சார்த்தை உணர்ந்து கொண்டார்களானால், 'சமுத்துச் சிந்தனைகள்' என்று ஓர் அரிய பொக்கிளுத்தை நாழும் படைக் கலாம்' என்று கூறுவதன்மூலம், நாம் அதிகப் பிரசங்கி என்ற பட்டத்தைப் பெறுவதுகூட நம்மிடையே சாத்தியம்.

-விருச்சிகள்

நம்நாட்டுக் கவிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் மேற்கொள்களாகக் காட்டப்படும் அளவுக்கு இலக்கி எப்படி படைக்கவில்லையா? யங்கள் படைக்கவில்லை! இக்காலர்மிகுள்ள மாடுகளுக்கு அக்காரைதான் பட்டதை!

எமது கவிஞர்கள்

எழுத்துப் பேச்சாளர், கவிஞர், எழுத்தாளர் பேச்சு - தங்களது படைக்கவில்லை, இருந்து அனைத்து கவிஞர்கள் காட்டுகிறார்கள். பிறநாட்டுக் கவிஞர்கள் காட்டுகிறார்கள், தாம் மேற்கொள்கொள்கொக் காட்டுகிறார்கள்.

(19ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பாரதிநான்! கூச்சிறேன் இப்பகைவர் கொண்டாட என்பெயரை! என்னை இகழுத்தான் இம்மனிதர்க் குண்டுரிமை! என்னைப் புகழுவெனில் என்னநன்பர்க் காருமது!... என்ற கருத்தொன்றுல் என்னை மடக்கியதும்,

“இன்றெல்லாம் எங்கள் இலங்கைப் பரப்பில் கவிதை உலகமது கணனையர்ந்து தாங்கும்! நிவர்த்தி செய்வுமொரு நேர்வழிதான் என்” என்றேன்.

“நாட்டில் பலருக்கும் நற்கவிதை ஞானமில்லை; ஏட்டில் வருதற்கோ ஏடுகளும் போதவில்லை; ஏடுசில உண்டெனினும் ஏற்ற இடமில்லை; பாடுகிற சில்லோரும் பன்னை ஒரேபொருளை மாவரைத் தேய்க் கின்றா; மாற்றம் சிறிதுமிலை! ஆவ்வுடன் யாப்பணியை ஆளவோர் கிடைக்கிறே! பாவில் இனம்பலவாம்; பாடும் கவிஞரவர் நாவில் அகிக்கில்லை; நட்ட மிடவேண்டும்! வெண்பா ஒருவர் விருத்தம் ஒருவரென்று பண்புக் கொருவராய்ப் பல்லோர் மிரிக! நமக்குத் தொழில்கவிதை நாட்டினிலே என்றே இமைக்கும் பொழுதெல்லாம் என்னிற் கவிவளரும்! தேவைப் படும்பொருளே தேயிப் புனைந்திடுக! கோவைப் படுத்தற்குக் கோச்செந் தமிழ்கொள்க! தீப்பிடித்த சூடு திகழ்டும் அத்தமிழில்! யாப்பாம் படிகொண்டே பாவும் அளந்திடுக பாவலம் ஒங்குநற் பத்திரிகை வேண்டுமினி; தேவை கவியரங்கு தின்னை தெருவெல்லாம்! போட்டிக் கவிபாடும் பொற்காலம், வேண் டியதே! நாட்டில் பணக்காரர் நல்லுதவி முன்வேண்டும்! நாடகங்கள், வாரெனுகி, நாதப் படங்களைல்லாம் பாடல் களுக்கென்றும் பாவல ரைத் தேடவேண்டும்! சின்னாஞ் சிறுகோட்டுள் செல்லும் கவிஞரெலாம் நன்னெஞ்சு கடையாராய் நன்னீல் கவிவளரும்!”

என்றவனை நான்நோக்கி, “எங்களது நாட்டினிலே குணரூய்க் குவிந்து வரும் கொம்புப் புதுக்கவிதை தம்மால் மரபுப்பா தாழ்ந்து மடிகிற தாய்ச் செம்மரபுப் பாவலர்கள் செப்புவது பற்றி?” யென்றேன்.

“எம்மரபும் சாவதிலை, இன்னென்றின் ஆக்கத்தால் யாப்புப் பிழைத் திருந்தால் யான்மரபைக் கொன்றெழுத்தோன். யாப்புக் கவிவேறு; வேறும் புதுக்கவிதை! யாழும் வசனத்தால் ஓர்பிரிவு செய்துள்ளோம் ஊமை வசனங்கள் ஒங்கிக் குவிந்தால் புதுக்கவிதை ஆவதில்லை போதுறவே தேயிப் படிமம், குறியீடு பாங்காகக் கூட்டிப் புதுக்கவிதை ஆக்கப் பொலிந்திடுமே. வாழ்க, நிதம்செய்க, காலம் நிருணயிக்கும்” என்றான்.

“கிடைக்குஞ்சன் மானம் குறைவென்ற தாலே படைப்புக்கள் குன்றிப் பலன்குன்றும் என்றெம் கவிஞருட் சில்லோர் கதையளப்பர் என்றேன்.

“அவப்போலிக் காரணங்கள் ஆகா கவிஞர்க்கு. சன்மானம் தேடு பவன் தன்மானப் பாவலனு? தன்மானம் உள்ள தமிழன் கவிஞர்க்குப்

பொன்னுடை போர்த்திப் புகழுவது வேற்கும் “மன்னன் கவிக்கப்படு மாற்றுன் பணம்மறந்து எந்தச் சிறையின்றி ஏற்ற கருநின்று மூழ்கித் தமிழெழுத்துச் சாதனையை முன்னேக்கிச் சார்பலைனப் பின்னாக்கி யாதெனினும் அஞ்சாது யாத்துக் குவித்திடுதல். வள்ளுவன், சம்பன், வழிசொல் விளங்கோவின் உள்ளத்தே வேறெனுன் ருதிக்கவிலையே” என்றான்

“பாவலருக் கிற்றுய்ப் பகருவது மென்?” என்றேன்.

“தீவகத்தா ருக்குச் சிறப்பாக ஏதுமிலை. எவ்வாமே முன்னர் இனிது படக் கூறியுள்ளேன். வெல்லும் கலையானால் வேற்றுமொழி போற்றி நிற்கும். இல்லையேல் நீவிர் இயற்று தொழிந்திடுக. தொல்லையேல் என்னைத் துதிப்பதையும் விட்டெடாழிக!” -

மாகவியின் பேட்டி மலர்வித்த நோக்கத்தில் ஏகலை ஞானேன் எழுந்து.

குகரவரிசை

குடியும் குதிரையும் கூத்தியும் யாண்டும்
குடியைக் கெடுக்குமென் ஞேர்.

இனிமை

(மயங்கிசைக் கொச்சகம்)

இலையசைத்துக் கொடியசைத்து இனியமணை மலரசைத்துக் குலைகுலையாய்த் தொங்குகிற கொழுங்களிகள் தழுவியழக் கிளமங்கை கலையுயர்த்திக் கவினழுகு தனைத்தழுவித் தழுவுமுடல் இளந்தென்றல் தருமினிமைக் கிணையேதோ.

அழகு

(மயங்கிசைக் கொச்சகம்)

கதிரவனின் ஓளிதழுவ மினுமினுக்கும் கடலழுகும் முதிராத இளமகளிர் முற்றியநன் முலையழகும் குதிரைகித்து மலையிலிருந் திழிந்துவரு நதியழகும் மதிதலமும் முகிலழகும் மாநிலத்தின் அழகலவோ.

“கொக்கார் கிழான்”

கவிஞர் காலத்தின் கண்ணையாக மட்டும் இருந்தால் போதாது காலத்தின் கருத்தாகவும் அவன் துலங்குதல் வேண்டும். அப்போது தான் அவன் படைக்கும் இலக்கியம் பூந்தோட்டமாக மட்டும் இராமல், காய்கறித் தோட்டமாகவும் இருந்து பயன்தர முடியும்.

(கலா வி.) - டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்

(17ம் பக்கத் தொடர்)

1918-செப்டம்பர் - 18ம் திகதி
மறைந்த இப்புலவர் இயற்றிய
நூல்கள் பல.

கண்டிக் கலம்பகம், கண்டிப்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கண்டி
நகர்ப்பதிகம், சலவாத்துப் பதி
கம், தேவாரப்பதிகம், பதாயிகுப்
பதிகம், பிரான்மஸீப் பதிகம்,
திருப்பதுதாதந்தாதி, மெய்ஞ்ஞா
ஞக் குறவுஞ்சி, மெய்ஞ்ஞானக்
கோவை, கோட்டாற்றுப் புரா
னம், உமரோவியுல்லாஹ் பிள்
னோத் தமிழ், காரணப் பிள்ளைத்
தமிழ், சித்திரக் கவிப்புஞ்சம், பிர
பந்த புஞ்சம், ஆரி பு மா ஸி,
பேரின்ப ரஞ்சிதமாஸி, ஞானப்
பிரகாசமாஸி, புதுமொழி மாஸி
திருமதின் துமாஸி, வினேதுபத
மஞ்சரி, நவமணித்தீபம், சந்தத்
திருப்புகம் முதலாயபல நூல்களை
இப்புலவர் இயற்றியுள்ளார் என்
ரூல், படிப்போர் முக்கிண்மீது
விரலை வைப்பார்.

இத்தகைய நூல்களுள் எத்தனை
இன்று கிடைக்கின்றன? இன்
றைய இளந்தலைமுறை இலக்கிய
கர்த்தாக்கள் எத்தனைப்பேருக்கு
இத்தகு பனுவல்கள் பற்றிய தக
வல்கள் தெரியும்? இந்த வினாக்
களுக்கு அளிக்கும் பதில்கள் கசப்
பாகவே இருக்கும். காரணம், சம்
பந்தப்பட்ட இல்லாமிய சமயப்
பெரியார்களும், சமுதாய நலன்
பேணும் அமைப்புவழித் தலைவர்
களும், தமிழ் இலக்கிய பிரமாக்
களும் இத்துறையில் போதிய கவ
னங்களை ஒலைத் தலைவரும் போல்,
ஏனிக்கால இலக்கிய உல
கிற்கு மேற்படி தகவல்களை இருட்
டிடப்புச் செய்து துரோகமிழைத்

தும்விட்ட பழியும் சம்பந்தப்பட
டோரைச் சாரும்.

முன்பு இப்பாவலருக்கு முத்
திரை வெளியிடும் கோஷம் எழுப்
பப்பட்டுத் தொடவேண்டிய
செவி களைத் தொடாமலையே
ஒய்ந்துவிட்டது. முத்திரை வெளி
யிடும் எண்ணம் புறம்பட்டுப்
போகட்டும். அவரின் நூல்களை
அச்சுவாகனமேற்றி, இன்றைய
தலைமுறையினரும் படித்தின்புறங்
சம்பந்தப்பட்டோர் வழிவகுக்
கட்டுமே!

* * * * * கூடுதல்கூடு

அறிவராய் வெளியீடாக

கொக்கர்கிழாஸ்

கா. வை. இரத்தினசிங்கத்தின்

'யாப்பியல்' விலை ரூபா
10

(அணிந்துரை:

புலவர்மணி அல்ஹாஜ்
ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் ஜே.பி.

கூடுதல்கூடு * * * * *

கவிதை என்பது வாழ்க்கையை
ஒரு தனித்தமுறையில் சித்தரிப்
பதே. வாழ்க்கையின் சிறப்பை
யும் போராட்டத்தையும் துணி
வாய் நோக்கினால் கவிதை பெரு
கும்.

-எமர்கள்

காலம் கவிஞரைக் கொன்றுவிடும்
அவன் கவிதை காலத்தை வென்
றுவிடும்.

(கலா. வி.) -ஜெயகாந்தன்

1982-ல் வலம்புரிக்கவிதா வட்டம் நடத்திய கவிதைப் போட
டியில் வெற்றி நிலைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பதினாறு கவிதைகளை
யும், வகவத்தின் அனுமதியுடன் இவ்விதழிற் பிரசரிக்கிறோம்.

மூலப்பிரதிகளில் உள்ளன போலவே இக்கவிதைகள் பிரசரிக்
கப்படுவதால், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பிலக்கணப் பிழை
களுக்குப் 'பூபாள்' மோ 'வகவமோ பொறுப்பல்ல-

ஆர்:

வலம்புரி விருது பெறும் முதற் பரிசுக் கவிதை

மேட்டு வட்டை

❖ பாண்டியுரன் ❖

(1)

வாத்தியார் ஐயா வணக்கம். நெடுநாளாய்ச்
சாத்திரம் பார்க்கவும் சந்தித் துரையாடி
நேர்த்தியாய் நாட்டு நிலைமை யறிதற்கும்
காத்திர மான கடிதமொன்றை நும்கையாற்
கோர்த்து எழுதவும் காத்திரிந்தோம்; சந்தர்ப்பம்
கைகூடிற் றின்று, பலனும்கை மேல்என்போம்.

கைலாயர், காதர், கரோலிஸ், கலந்தர்லெவ்வை,
விக்டர், வயிரர், வினை, சதுபண்டா,
புள்ளயான், தம்பியப்பா, புஞ்சி நிலமையென்போர்
எல்லோருங் கூடி இதனையா லோசித்தோம்.
மேட்டுவட்டை எங்கள் விளையுமி பாய்ச்சலின்றி,
மாட்டுவட்டை யாகி மலடாய்க் கிடக்கிறது!
பொன்விளை பூமியிது பொக்கிஷுமே யூருக்கு.
தின்பார்க்குத் தேனளிக்குந் தெய்வீக வாவி
பெரியகுளம், சின்னக்குளம், ஓட்டன்குளம், மற்றும்
நரிக்குளம், வட்டிக் குளமுதலாய்ப், பிள்ளை
வளத்தான் குளமும், நபியான் குளமும்
இழவாகி எத்தனை ஆண்டுகள் எத்தனையோ!...
சித்திரைப் புத்தாண்டு பத்துக்கு மேல், ஜயா!

தமிழ் நாட்டுக் கலை
பூபாளம்' கண்ணடீச் செல்லுதலை உயிருள்ளேன். புதுக் கலைத்துகள் நீண்டம்
நாள் உயிர்வாழுத் தெரிவு, (என் கொத்துக் கருத்து) மற்றப்பதற்கும்
தீவிர கவிதைகள் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தின. பல்
சித்திரைக்குத்திருக்கிடுவேன் என்னை மற்றது பாருங்களேன்.
ஸ்டாஞ்சுடல் அம்பா சமுத்திரம், தெங்லை மாவட்டம்.

முத்தக்காச் சிக்கோரை, மூதேவிப் புல்வாழை,
சன்டியன் பற்றை சடைத்த பசைமுள்ளி,
விப்பிரி, சாப்பை, விறைத்த அறுவகைத்
தப்பிலிகள் ஆளுந் 'தறை'யாகி விட்டதையா
கிட்டங்கி யாற்றைக் கிழித்து 'மெவின்'பூட்டி
திட்டப் படியே திறந்த நீர் பாய்ச்சுநெடு
வாய்க்கா லமைத்தார் வருஷங்கள் ஏழாச்ச
பாய்ச்சுலும் இல்லை. பலகா ரமும்இல்லை
குளங்க ஞடைந்தும் குண்டுகுழி தேய்ந்தும்
கிழவன் வாய்போல இழவாய்க் கிடக்க
விடவா உழவர்க்கு? விண்ணப்பம் ஒன்று
வடிவா யெழுதி உதவங்கள் வாத்தியார்!
சள்ளற் குழிவயல். சந்திப்புப் பள்ளவயல்
மூல்கூமுத் தட்டு, முதுசொக் களப்பும்,
சேற்றுக் குடாவல்லை, சின்னுன் புரம்வெளி
ஆற்றவாய்ப் பூமி, அரசடிக் கிற்றென்ற
பொன்னிலை பூமியின்று பொட்டல், வெறுந் திட்டம்
என்னையா ஆட்டல்...? எழுதி உதவங்கள்
ஒப்பமிட்டு நாங்கள் உசக்க அனுப்புகிறோம்
தப்பாது உங்கள் தமிழ்செய்யுங் கைராசி!
இன்னும் ஒருபகடி! என்னவென்று கேளுங்கள்
சொன்னாற் சிரிப்பு, சுவையான சம்பவம்.
கிட்டங்கி தொட்டுக் கிடந்த துறைநீலன்
கட்டை உயர்த்திக் கணஞ்செய்ய, ஓவ்வோர்
வருஷமும் மாரி வருஞ்சீசன்' பார்த்து
தெருவில் மன் கொட்டித் தீர்க்கின்றார்! அன்னூர்
பொறியியல் நுட்பப் பொறிவையென் சொல்ல!...
அறிவுத் திறஙல் அரசப்பைம் ஆற்றேடே!
கூட்டங்கள் போட்டார்; குழுவுந் தெரிந்தெடுத்தார்;
நாட்டின் விளைவுதனை நாட்டல் கடனென்றார்.
கேட்டு ரசித்துக் கிழந்தி பின்சென்ற
ஆட்டுக்கு நேர்ந்த அவலந்தான் ஈற்றினிலே
மாடுகள்று விற்றும், மனைவாகல் தாவி நனை
ஏடுவைத்தும்... எங்கள் இடுப்பொடிந்து ஏங்குகிறோம்
மாரியும் பொய்த்து மழையும் மறுகிவிட
ஊரார் பழிச்சொல் ஒருகொள்ளை யெங்குக்கு!
மோடியாய் வேளாண்மை செய்ய முனைந்தக்கால்...
போடிமார் நாங்கள் புதுப்பணக் காரராம்,
வேளாண்மை யென்றால் விருந்தாம், களவட்டி

'கண்டது கற்கப் பண்டிதனைவான்', என்று கூறும் புதுக்கணிதனையார். மரகைப் பீறுவதாக்க்கறும் இவர்கள், மரகைப் புதுக்கணிதனையார்கள் என்றும் புதுக்கணிதனையார்கள் என்றும் அறைக்கூட்டு வே

பாழாவ தெல்லாம் 'பவருன்' போக்காலாம்! ஏழை எளியோர்க்கு என்னாந் தெறியாமல் நாளைவா வென்று நறுக்காய்த் தறிப்போமாம்! கூலிக்கா ரர்க்குத் கொடுப்பனவு செய்கையிலே போவி மரக்கால் பொருத்தி அளப்போமாம்! பட்டடை நெல்லிற் பதர்கலந்து வித்பதொடு கட்டும் வயலிற் கதிர்பொறுக்குங் கைதிருகி உப்பட்டி யில் போட்டு ஓட அடிப்போமாம்! எப்படிச் சம்கதி...? எல்லாம் எவர்சல்லி! வாத்தியார் ஜூயா! வடிவா யெழுதுங்கள் நேர்த்திக் கடன்வேணு மென்றாலும்

நாங்கொடுப்போம் மேட்டுவட்டைப் பூமியிது மீண்டும் பொலிவபெறக் காட்டுக தங்கள் கடமை நெறியீதால், பாய்ச்சல் வடிச்சல் பணிசெப்ப மாகவும், காய்ந்த குளங்கள் கனிந்து வளம்பெறவும், ஏப்பம் விடாமல் இதற்கான சல்லிகளைச் செப்பமாய் ஓர்ந்து செயற்படுத்த வேண்டுமென்று கட்டாய மான கவனத்தை ஈர்த்தற்கு வட்டை விதானையார் ஊடாக...மேலே கருணை பொழியும் கணந்தங்கி யுள்ள வருணானுக்கோர் ஆழந்த மடல்.

வெளிப்பாக

‘அல் அஸமத்’தின் “புலராத் போழுதுகள்” (உருவக்குறைக்காலியம், வெண்பா)

அணித்துவர: கவுரூர் கி. முருகையன்.

கமல் பிரத்தி

‘அல் அஸமத்’தின் “புலராத் போழுதுகள்” (உருவக்குறைக்காலியம், வெண்பா) (கவுரூர் விலை) ரூபா 12 கி. முருகையன்.

அணித்துவத் தலைக்கின்றது. - ரா. தி. தேசியன். (கலா. வி.)

அன்பு மகளே

அபிராமி

(2), செ. குணரத்தினம்

அன்புமகளே அபிராமி, உன்னடைய இன்ப வதனத்தை எழுத்துகளில் கண்டேன்நான்! அழகான யெழுத்தில் அம்மாவைப் போல்தீயும் பிழையின்றி எழுதுகிறுய் பெருமையாய் இருக்குத்தி! ஆயிரம்தான் படித்தாலும் ஆசையுடன் நாம்பேசும் உன்னடைக் கவிதை தலைக்கின்றது.

பூபாம் 27

தாயிலும் மேலான தமிழை மறக்காதே!

நோய்பிடித்து நான்பாயில் நொந்து படுத்தாலும்
நிபேசம் தமிழ்க்கேட்டால் நிச்சயமாய்

நான் பிழைப்பேன்

அன்புமகளே அபிராமி, நான் இங்கே!

அம்மாவும் நியும் அங்கே இருந்தாலும்
எப்போதும் உங்கள் இருவரையும், நம்நாட்டில்
கற்றை உயிராகக் காக்கும் தமிழ்ப் பெண்கள்
அத்தனை பேரையும்தான்! அன்றூடம் நினைக்கின்றேன்
எத்தனை சமாதானம் எவர்சொல்லிப் போன்றும்
அன்று தமிழ்மகள் அடைந்த கொடுமைகளை
என்றும் மறக்க இயலுமா சொல்மகளே!

நாளைக்கும் அதுபோல நடக்கலாம் ஆனதினால்
கோழைகளாய் வீட்டுக் கொல்லிப் புறமோடி
கற்றைப் பறிகொடுத்துக் கண்ணீர் விடவேண்டாம்!

அற்பர்களின் முன்னால் அனல்ளி வீசுங்கள்
கற்பின் மகிமையினைக் காட்டிப் படமெடுத்து
சர்ப்பமாய்ச் சீறிச் சாகுங்கள் அதுபோதும்!
அன்புமகளே, ஆத்திரத்தில் ஏதேதோ!

முன்நடந்த சம்பவங்கள் மூண்டபெரும் நெருப்பாய்
நெஞ்சில் கிடந்து நினைவை உருக்கியதால்
கொஞ்சம் உணர்ச்சிக் கொதிப்பால் எழுதிவிட்டேன்!
ஸமுத்தில் வாழும் இருஇனமும் ஒன்றுக்
காலமெல்லாம் சேர்ந்து களிக்கின்ற புதுவருடம்
போவென்றும்வாழு, பொதுவுடமைக்கோட்டாடு
ஆல்போல் தலைத்து அறுகுபோல் வேருநன்
இனவெறியும், மொழிவெறியும் இல்லாமல் ஓடிவிட
மனதிலெண்ணி வாழுகின்ற மக்களிங்கே இருஇனத்தின்
மத்தியிலே வாழ்ந்தாலும் மாடுகளாய்ச் சிலர் தங்கள்
ஷத்தியில்லாக் காரணத்தால் போக்கற்றுத் தங்கள்

தங்கள்

சுயஇச்சைத் தனத்தாலே குழ்ச்சிகளால், போட்டிகளால்
பயம்காட்ட, நம்நாட்டில் படுகொலைகள் தீவைப்பு
பாதகச் செயல்களெல்லாம் பரவியிங்கே வாழுகின்ற
பாவிகளாம் எங்களைப்போல பலமக்கள் உத்தரிக்கும்
வேதனையை நினைக்கையிலே வேக்காடு எனது நெஞ்சை
வேகவைக்க நான்கொஞ்சம் வெட்கையினால்
எழுதிவிட்டேன்!

நல்வது இப்போது நீகேட்ட வினாக்களுக்கு

மெல்ல வருகின்றேன்; மெய்தான் அபிராமி,

“பாரதிக்குவிழாவெடுத்துப் பரராட்டி வீதியெல்லாம்
ஊர்கூட்டிப் புகழ்ந்தாலும் உலுத்தர்களின் நெஞ்சக்குள்
வாழுகின்ற சாதி வருத்தங்கள் மாருது!

ஆனாக்காள் மோதும் அவலங்கள் தீராது!

காட்டிக் கொடுக்கும் கயமைகள் போகாது!

போட்டி பொருமைப் பூசல்கள் ஓயாது!

சுயநலங்கள் எல்லாம் சுட்டாலும் சாகாது!

அயல்நாட்டு மோகங்கள் அவித்தாலும் வேகாது!

பழையகதை பேசும் பண்டிதப் பழக்கங்கள்,

உழைக்காமல் முன்னேறும் இதோலபதேசங்கள்

தலைகுளிந்து வாழும் தாழ்வு மனப்பான்மை

கலைகளிலே நாட்டம் காட்டாத அறியாமை

எல்லாமே வாழுமப்பா எதுவுமே அழியாது!

சொல்வார்கள் மேடையிலே செய்பவர்கள் யாருமில்லை!

இப்படி மனிதரின்கே இருக்கையில் பாரதிக்கு

எப்படி விழாவெடுத்து ஏற்றமநாம் கானுவது?”,

என்றெல்லாம் கேள்விலை என்னிடத்தில் கேட்டிருக்கும்

அன்பு மகளே அபிராமி, உன்னுடைய

கேள்வியிலே அர்த்தங்கள் கிளம்பி வெடிக்கிறது!

பாழ்பட்ட சமூகத்தின் பழக்கங்கள் மாறிடவே

பாரதியார் அன்று பாடுபட்டார் என்பதுமெய்!

பாரெல்லாம் இன்று படுமோசம்தான் மகளே!

மாருத தலைவிதிபோல் மாருத வாழ்க்கையினை

ஆறுகடல் பொங்கிவந்து அழிக்கட்டும் சாபமிடு

ஆனாலும் பாரதிக்கு நூற்றுண்டு விழாவெடுத்து

தேனை அவன்கவிதை தினமோதிப் பாடுவதால்

தானாக உருவெடுக்கும் தமிழுணர்வு, பேடியையும்

ஆனைப் பட்ட எட்டப்பர் மூளையையும்,

தட்டித்திருத்தி தமிழ்வாழப் பாடுபட

கட்டுப் படுத்திக் களத்திற்கு இழுத்துவரும்!

என்பதனால்மகளே இதுபோல தமிழ்விழாக்கள்

என்றும் நடக்கட்டும்; எதிர்காலம் பூக்கட்டும்!

என்றெழுதிக் கடிதத்தை இத்தோடு முடிக்கின்றேன்.

உன்பதிலைக் கண்டால்தான் உறக்கம் வருமெனக்கு!

இப்படிக்கு உன்னை என்றும் நினைத்திருக்கும்

சுப்பிரமணியப் பாரதியின் சொந்தக்காரன்!

பாரீசுக் கவினேண்டு போராம்;
பாரதத்தைத் திருட்டச்சேய் வாராம்;
பத்தின் போர் ல் வேஷ்மிடும்;
பரத்தையோக் கண்ணகீயர்
பர்சைசயாக எள்தித்தலே சிராம்!

பத்துப்பேர் கவினைத்தகைச் சேர்ப்பார்;
பத்திரிகை தனில்போட்டே ஆர்ப்பார்;
பத்தினினின் கவினைத்தகைபோர்;
பனிமலையாள் பேர் போட்டுப் பார்ப்பார்!

ஒருவெள்ளி ஸுபாய்க்காய் ‘வாதி’
உழைத்தத் தை நாமறிவோம் பாதி.
ஒருக்கோடி ஸுபாயாய்
ஒருவெள்ளி ஸுபாயே
ஒங்கட்டும் அவர்சேலை ஜோதி!

வீளம்பரங்கள் கேர்ப்பதாகச் சோளி
வீளையாடி வந்தாரோ பூர்வாளி
வீளம்பரத்துப் பொருளாளும்!
வீக்கை நெஞ்சைகள் தொடர்ந்தனவாம்!
கவனமுறைகள் சுல்லி!

ந் எழுவாய்

(3) தா. ம. செல்வத்தம்பி

காவியம் யாத்திடும் கைகளுக்கோர்பணி
காத்துக் கிடக்குத்தா தம்பி
ஊதியம் பெற்றுக் களித்திடுவோர் தமை
உழைக்கப் பணித்திடவா.
ஏழை இரப்பினி என்னும்பிரிவுகள்
மாந்தரில் ஏதுக்கடா தம்பி
கூழைக்குடிப்பவன் நாழமுழைத்துடல்
நெந்து மடிந்திடவோ.
கூழைக்குடித்துக் குவலய பாரத்தை
நானும் சுமப்பவரை தம்பி
ஏழை களாக்கி இரந்திடச்செய்தவர்
ஈன்ததை வீழ்த்திடவா.
வர்க்கப்பிரிவுகள் தம்மைவகுத்திங்கு
வைத்தவன் வாழுகின்றன
வர்க்கத்தின் தாக்கத்தால் தன்னை இழந்தவன்
வாழ்வில் கதறுகின்றன.
அன்பின் மகத்துவம் பேசிடுவார்தினம்
ஆக்கத்திலாங் கதைகொள்வதில்லை
துன்பத்தில்மானிடர் வீழ்ந்துவிட்டால் தம்பி
தோள்கொடுக்காது விதியுரைப்பார்.
சாத்திரம் ஊழ்வினை சாட்சி கொள்வாரிவர்
ஆக்கிய தத்துவப் பாதையது
கோத்திரம் குத்திரம் சாற்றிவைத்து மக்கள்
சேர்க்கையில் நூறு பிரிவுரைப்பார்
சாதிப் பிரிவுகளால் வரும்கேடுகள்
கொஞ்சமல்லக்கோடி தம்பி
ஆதியில் மானிடர் யாவருமொன்றேவை
ஒது உணர்த்தி விடு.

பூராம் 30

“பூராம்” கண்டு மிகுந்த பூரிப்பைடந்தேன். சீரிய கலியை ஏடோன்று
நமது இலக்கியப் பணிகளுக்கு மிகவும் அவசியமான கருவியாகும்.
பூராளத்துடன் இத்துழைத்துக் கொடையாறு நான் ஆயத்தமாயுள்ளேன்.

- கவிஞர் முருகௌயன்.

சாதிக் கொடுக்கமகள் மோதுமிடங்களை
நீதியின் பக்கமதாய் நின்று
மோதி அழித்துச் சிதைத்தெழுவாய் தம்பி
இந்தப் பூமி சிறக்குமடா.
காடு மலைகள் கடல்களையிங்கு
ஆற்றுந் தொழில் பயில்வாய்தம்பி
ஆடும் பிரபஞ்ச சூத்திரம் யாவையும்
கற்றுத் தெளிந்தளிப்பாய்,
போரினை வென்றுகவேண்டும் மன்னில்
மானிடர் வாழ்வு சிறந்திட தம்பி
பாரினில் மேன்மைகள் செய்தாலுயர்
பண்பில் மிளிருமிவ்வையம்
ஞ்சுகள் மண்டிக் கிடந்திடும் நாட்டினை
பூண்டோ பெடாழித்துவிடு தம்பி
தொண்டென வேகரூரு மார்க்கமில்கூ இது
சத்திய மென்றறிவாய்.
ஞந்தி இருக்கக் குடிநிலமற்றவர்
வீதியில் தூங்குகிறார் தம்பி
சந்ததியாய்த் தொடரிமுறை கேடுகள்
போக்கிட நீ எழுவாய்.
சந்திதெருவெங்கு சத்திரம்கட்டி
சோமப்பல் வளர்த்திடவேண்டாம் தம்பி
சிந்தனையாற் தொழிற்சாலைகள் வைத்தே
செல்வமிகுதொழில் கற்றிடசெய்வாய்
செய்தொழில் ஒன்றில்லையானால் பஞ்சம்
மஞ்சமமைத்திடும் தம்பி
உர்யும் வழினைநம்பி இதை
ஏற்றிடச் செய்திடவேண்டும்.
எல்லோர்க்குமெல்லாமும் ஆனால்இங்கு
ஏற்றத்தாழ்வென்பது மேனேதம்பி
நல்லோர்கள் எண்ணமிதாகும் என
நானிலமீதிலுரைத்திடு நன்றாய்.
பட்டம் பதவியைவைத்தே பணம்
பண்ணநினைப்பதுதீதுதம்பி
பட்டம்வகுத்து முன்னேறசெயல்
உன்றைமுன்வைத்து நீவாராய்.
உன்னில் வளம்பலங்கு ஆசை
தியில்பொக்கி விடாமல்தம்பி

‘எலாரி! ’

உள்ளுத் தூயர்கள் உலகிலிலீ, கனியரங்களில் தீம் களினர்களில் சில வேண்டுகளில் உள்ள நம்மை அறியாமலேயே கைதட்டி மன்னித்து விடுகிறோம்.
கிருர்கள், நாம் நம்மை அறியாமலேயே கைதட்டி மன்னித்து விடுகிறோம்.
கிலர், தவறுதலாக ஒன்றைக் கூறியவடன் ‘சொறி’ என்கிறார்கள். வாசிப்போகா தமிழ்க் கவிதை, இதில் ஏன் இந்த ஆங்கிலச் ‘சொறி’யல்? ‘மாண்ணிக்கவும்’ என்றால் நாம் மன்னிக்க மாட்டுதோமா?

பூராம் 31

என்னித்துணிந்திடில் ஏற்றம்கண்டன்
காலடியில் சரண்ஆகும்.
பெண்ணெனில் பிடைஎனப்பகருமிசிறு
பித்தருக்கே உரைப்பாய் தம்பி
மண்ணீன்மகத்துவம் பெண்ணீட்டம்தானெனும்
உண்மை உணர்த்திவிடு.
பெண்கள் விடுதலைதான் பெறுவாரவில்
பேதமைதாங்கிக் திடந்திடுமாதம்பி
கண்ணிழைக்குத்திக் கெடுத்துவிட்டேயர்
வாக்ய மண்ணெனல்தான் தகுமா?
மண்ணேச்சிறையிடும் மாளிகைவாசிகள்
எண்ணத்தை மாற்றிவிடு தம்பி
பெண்ணேச்சிறையிடும் பித்தருக்கும் உயர்
போதம் அளித்திடவே எழுவாய்.
மண்ணீல்மனிதரைப் போலுயயர்வாயொரு
இன்பப்பிறவி உண்டோ தம்பி
எண்ணத்திலே இடராகிய வண்ணங்கள்
பூத்திடல்தான் தகுமா?
ஆற்றலமிகுந்தவர் மாணிடர்தாமெனும்
உண்மை அறிந்தெழுவாய் தம்பி
ஏற்றமெல்லா மெங்கள் கைகளிலே என
வீறுகொண்டே எழுவாய்.
ஆதிக்கபோதையில் மீறித்தினமிங்கு
சனம்புரிபவரை தம்பி
மோதி அழித்துச் சிலதத்துவிடுஇந்த
மேதினி எங்கும் அமைதியிரும்.
மாணிடம் வாழ்ந்திடவேண்டுமென்றே இங்கு
சங்கம் முழங்கிடுவாய் தம்பி
மாணிடம் வாழ்ந்திட வில்லையெனில் இந்த
மண்ணை அழித்துவிடு.
ஆற்றல் மிகுந்த நின்கைகளிலே
புவிப்பாரம் கிடக்குத்தடா தம்பி
ஏற்றமிகுந்திட்ட மாணிலமாயிதை
மாற்றிட நீ எழுவாய்.

நர்மதா வெளியிடாக

‘மேமன் கவி’யின்

வீரோஷ்மாவின் வீரோக்கள்
(புதுக்கவிதைத் தொகுதி)

விலை ரூபா 18

‘உதடு தெறித்த
வார்த்தைப் பாடல்கள்
மரணிக்கும்’

அணிந்துரை:
கனிஞர் மு. மேத்தா

நமது வாரேயில், நமது வேண்டுமோனாலும், சந்திநாதனைச் செந்திகள்ளன் வேண்டுமா? இலக்கவாம் என்ற வேண்டுமா? என்றும் இருந்தால் சுந்திநாதன் காறுத்தான் வேண்டுமா? என்றும் சுந்திநாதன் காறுத்தான் வேண்டுமா?

மஞ்சு முட்டாது

முகடுகள்

(4)

□ இரா. சடகோபன் □

காலம் யுகங்கலெல்லாம் காற்றே பாட்டிசைக்கும்
தேனின் இனிமையெல்லாம் வாழ்வில் துலக்கமிடும்
பூவின் இதழ்களைப்போல் புதிய வாழ்வொன்று
படைத்தற்காய் காத்திருந்தோம.....
காத்திருந்தோம.....காத்திருந்தோம.....

வசந்தம் ஒன்றைத் தேடிவந்து
வான்முகட்டைப் பார்த்திருந்தோம்
வான்முகட்டைப் பார்த்திருந்து
வீண்கோசம் போட்டிருந்தோம்
வென்மதியை நாடிவந்து
துன்மதியை அடைந்துவிட்டோம்
துன்மதியை அடைந்ததனால்
துயரங்களைத் தொடர்கின்றோம்.

தங்கத்தேரொன்றை தேடி இழுக வந்தோம்
தேடி இழுக வந்து தேடாமல் நின்றுவிட்டோம்
வெண்கொற்றக் குடையின்கீழ் வேழம் ஏறிவந்தோம்
வேழம் ஏற்றவந்து வேதனையைத் தானடைந்தோம்
பூமியிலே புதுவரசு புதிதாய்ப் படைக்கவந்தோம்
புதிதாய்ப் படைக்கவந்து பூமியின்றித் தலிக்கின்றோம்.
அத்தாணிமண்டபத்தை அசரர்களால் அலங்கரித்தோம்
அசரர்களால் அலங்கரித்து அவதிகளைத் தானடைந்தோம்
பித்தர்களைப் பிடித்துவந்து பேயோட்டக் கூறிவைத்தோம்
பேயோட்ட வந்தவர்கள் பேய்பிடித்துப் போனர்கள்
உன்னதங்கள் எம்வாழ்வில் ஊமைகளாய் இருப்பதனால்
சன்னதங்கள் எல்லாமே தலைகீழாய் மாறினவோ?

வியர்வையாய் வடித்துவிட்டு வீணதுன்பம் அடைந்தோம்
 காலைக்கண்ணீரை மாலைவரை வடித்தோம்
 மாலைவரை வடித்தபின்பும் மனத்துயர்தான் அடைந்தோம்—
 உலகெங்கும் உண்ணதுங்கள்
 பொங்கிவரும் இந்நாளில்
 நாமின்கே உரிமைக்காய்
 கடுஞ்சமர்தான் புரிகின்றோம்
 மேற்கே வளருகின்ற
 மேன்மைக் கலைகளை நாம் வியக்கின்றோம்
 அவர்வியக்க நாமின்கு
 அரிசியைத்தான் தின்கின்றோம்
 பார்தனிலே பழமைக்கும்
 பழித்ரக்கும் மட்மைக்கும் முடிவுகட்டி
 தொழிலுக்கும் தோழமைக்கும் சிறப்புநல்கி
 தொடர்ந்த பெரு இன்ப மெங்கும்
 பாய்ச்சல் வேண்டும்.
 எங்கள் உரிமைகளை நாங்கள் பெறுவதற்கே
 எண்ணற்ற சிக்கல்கள்
 சிக்கல்களே போராட்டசிந்தனைக்கு முதல்படிகள்
 தம்முள்ளே உணர்ச்சிகளைத் தணித்தற்காய் போராடி
 போராட்ட சாகரத்தில் புரையோடிப் புண்கண்டோர்
 புண்கண்ட காரணத்தின் தாற்பரியம் புரிந்துகொண்டு
 புதியதொரு வெற்றிதனை நமதாக்கிக்கொள்ளல்
 வேண்டும்.
 தலைக்கூய் மாறியதோ இந்தநாடு
 தகைமைக்கு இடமில்லை கொஞ்சம்கூட
 தலைமேல்தான் ஏறிவிட்டார் தருக்கர்தாமே
 தனைமறந்து வாழுகின்றார் தமிழர்தாமே
 அலைமேல்தான் சிறுதுரும்பை எறிந்துவிட்டால்
 அதனைப்பின் காண்பதென்றால் அரிதோ அரிது
 மலைமேல்தான் அமைந்துவிட்ட விளக்காய்நின்ற
 மதிகெட்ட நமைந்தார் அலையின் மீதே.
 உம்மவர்கள் எம்மவர்கள் அணைவருமே பேதைகள்தான்
 தம்முள்ளே ஆயிரமாம் பேதைமையை உள்ளவத்து
 தம்மினத்தின் விடுதலைக்காய் தவிப்பாகத் தவிக்கின்றார்கள்
 மலைமூக்கட்டில் இருந்துவிழும் ஓராகுவி
 மண்ணில் வீழ்வதனால் நோகுமே என நினைத்தால்
 நினைத்தத்தனால் மாத்திரமே வீழாமல் இருந்திடுமா?
 இந்த மனிதர்களும் இப்படித்தான்
 விழையான முடிவுகளில் முடிடிக் கொள்வதனால்

முடியதால் மாத்திரமே நொந்தவர்கள் ஆவார்கள்.
 நெல்லுக்கிரைத்த நீரால்
 புல்லினங்கள் வாழ்ந்திடலாம்
 புல்லினங்கள் வாழ்ந்திடவா
 நெல்லுக்கு நீரிரைத்தோம்.
 அந்தகாரம் எம்வாழ்வில் குழந்துவிட்டபின்
 நீண்ட மெளனங்களும்.....பெருமூச்சக்களுமே
 எங்கள் ஜீவத்துடிப்பினை பிரகடனப்படுத்துகின்றன.
 புதிய காலையின் ‘புலர்வு’ என்பது
 அமைதியான வாழ்வின் ‘விடி’வாக இல்லாமல்
 அபாய அறிவிப்பின் ஆரம்பமாகவே உள்ளது.
 என்றெழுது தலைவர்களின் வழிகாட்டல் தவறியதோ
 அன்றே நம்வாழ்வின் வசந்தங்கள் மறைந்துவிட
 போராட்டவக்கிரங்கள் ஆர்ப்பார்த்தல் தொடங்கியது
 மனிதரது மன்றிலைகள் கீழ்நிலைக்கு வழிகாட்ட
 இன்றுநாம் சீரமிலின் உச்சநிலை வந்துவிட்டோம்
 மனிதர்கள் வாழுகின்ற குழநிலையே இங்கில்லை
 மனிதரது மன்றிலைகள் மகிழ்ச்சியின்றித் தவிப்பதனால்
 மாற்றுரின் உரிமைகளில் மன்போட வந்துவிட்டார்
 மன்றிலைகள் மாறும்வரை பொறுத்திருத்தல் முடியாது
 உணர்ச்சிகளின் போராட்ட எல்லைவரை வந்துவிட்டோம்.

வளர்கின்ற வறுமைக்குக் குறைவேயில்லை
 வாய்த்தோர் துன்பத்துக்களவேயில்லை.
 தளர்கின்ற உரிமைக்குத் தரமேயில்லை.
 அக்கினிகள் வருணனுக்கு
 அடிபணிய மறுத்திருப்பின்
 அவைஸம்முன் வெளிப்பட்டு
 உழுத்தர்களைப் பொக்கட்டும்.

அஞ்சலி

க. கைலாபதி

இலக்கிய நதியில் இறங்கிக் களித்து
 முழுக்கிய ஒலியால் முந்தைப் பயணன
 தமிழ்வளர் உலகின் தரத்தினர் பலரும்
 திமுதியு வெனவே தீர்த்த மனைந்து
 பாரதி ஆண்டில் பரவசத்துடனே
 நீர்பிளந் தாடி நீந் திடும் பொழுதில்,
 ஜேயோ, கைலாஸ்! அமிழ்ந்து
 தெய்வம் தேடித் தேரிவர்ந் தனியே!
 -பூராணம்

பஞ்சங்கள் போக்கிக் கொஞ்சவந்தாள் புத்தாண்டுப் பெண்

(5)

பொன் சிவானந்தம்

சோலைகள் தோறுந் துவண்ட கிளையெலாம்,
'மாலைகள்', 'காப்புகள்', 'தோடுகள்', 'மூக்குத்தி'
'ஒட்டியா னங்கள்', 'சரடுகள்', 'தண்டைகள்',
எட்டியே தொங்கின்;வெரரும் முத்தும்,
பவளமும் பொன்னும் பளிச்சென மின்னித்
தவழ இழைத்துப் பொருத்தினு 'என்னே'...
இயற்கை துரிதமா யின்முக மீய
'நயங்கள்' கரங்களில் நட்போ டொவிர்ந்தன.
'தந்தையாஞ்' சூரியன் தன்கதிர் வீச்சினைச்
சுந்தரத் தேரொடுஞ் சோடித்தும் பாய்ச்சினான்.
ஞாலத் திருளெலாம் நக்கப் 'படுத்தன!'
ஆலையின் சக்கர ஆசையில் உயிர்க்குலம்.
கால மலரது கற்போ டுதிர்த்தங்
கோல விதழ்களாய் 'நாட்களும் பட்டன'
அன்பு மிரக்கமு மின்பழு மூட்டிய
'பொன்மகள்' தீயின் கொழுந்தாய்த் 'தும்மியே'
பார்வையை வீசினை... பாசம் அறுந்ததோ...?
வேர்வை ஒழுகி விசிறியின் காம்புகள்
தேய்ந்து முறிந்து சிலும்பிக் கிடந்தன.
காய்ந்த சருகுகள் காந்துங் கனவினால்,
திய்ந்து நொருங்கிச் சிதறிப் பறந்தன.
ஆய்ந்து அழகா யடுக்கிய 'வீரை'யின்
செங்கனித் தட்டமாய்க் கால்கள் வலித்தன.
கொங்கைகள் 'வேர்க்குரு' முட்களால் நொந்தன.
'ஏனிது இப்படிச் சுட்டொளி காலுது...?'
மானிட மெல்லாம் மயக்கம் பொதிந்ததேன்...?'
'ஆர்மதி' யென்னும் மட்டமைக் கொழுந்தனின்
துர்மதிப் பிள்ளைகள் பன்னிரண் டான்தில்
செத்தவை யிப்போ பதினெட்டு நிறுதியாம்
புத்திரி பூமியில் வாழ்ந்து வத்நியை

தொலைக்காட்டுக் கலையரசுக்கம் கண்ணடோம்
துடிப்படு னே கட்செச்சியால் உண்ணடோம்.
தொடர்ந்து தேபாற் கவியரங்களைத்
தொலைக்காட்டுக் கேள்வி மேற்கொண்டால்
தூங்கும்பாப்ப பக்கமினி அண்ணடோம்.

நோட்டுக்கை மடிப்பதற்குல் பல்ளில்,
நோறுங்கிக்கைவை சிழிந்துவிடும் 'மேஸ்' னில்.
நூட்டுமாய்க் கண்டக்டர்
நூட்டுமாய்க் கிழிந்துவென்றே துதுக்குத்தை 'பஸ்' னில்!

'பங்குனிப் பெண்ணைள்' 'பழுத்த தலை'யுடன்
எங்குநான் போவேனென் தெங்களைக் கேட்டால்,
அணைக்கவா செய்வோம்...? அதற்கு பொருமி நீ
அணைக்க முடியுமா எங்கள் விளக்கெலாம்...?
'தீமதிப் பெண்ணே...!' திறமையின் கோடுகள்
தாமதிக் காமல் வரைந்தே பழுகிய
'தோழர்கள் நாங்கள்'..., பரம்பரை சந்தியாப்
பாழிடங் காட்டினீர் பாதை விரசமே...!
பொன்னைய் விளாந்து பொலியும் வயலெலாம்,
பன்னாள் மழையொறுத் தெம்விவ சாயிகள்
மென்மனம் மண்ணெடு வெம்பவைத் தீரடி !
இன்னமும் 'மின்னேர்' பிடிக்க எழவிலை..!
பாடையி ஹுன்னையும் பயண மனுப்பிய
வாடையி லேதான் 'வடிவுகள்' தென்படும்,
மாய்க்கு மயிலத்துச் சிந்தை யுமக்கமே...!
காய வயிறுகள் கண்மர் நடந்தவை...! உன்னப்பன்,
நாமத்துக் கேற்ற நடிப்புக் கும்மிடம்
சாமத்துக் கொன்றுய் வளர்ந்ததுங் கண்ணடுளோம்.
விண்ணில் வலம்வருங் கோள்களா 'மொன்பதை',
'மண்ணினைத் தொலைக்க' மடக்கியே 'யோர்வழிக்
கோட்டிற் கொணர்ந்தீர்' கொடுமையும் வாழுமா...?
நாட்டிற் பலபினி நாட்டிய நங்கையீர...!
எத்தனை பெண்க ரூமைப்போற் பிறப்பினும்
இத்தகு செப்கைக் களன்னவு மஞ்சவர்.
என்ன மனுஷிநீ..! இன்னமு முன்மனை
தண்ணென வெண்ணைத் தகிக்கவா சொல்கிறுய...?
மேலுந் தரிக்க விநாடி எமக்கில்.
'பாலருந்தி வில்லேந்திப் பாதகங்கள் சாடவென
வேழந் தனிலூர்ந்து வீறு விரிவடைந்து
'நாளம் முறுக்கேறி' நன்மைப் பயிர்செழிக்க
ஆய்க்கினை தந்த 'இலையுதிர்' மாய்வோடே
திய்ந்து 'அமாவாசை' தோசையாய் வீச
வசந்தமாந் தோகைகள் வாய்ப்பை விரிக்கத்
திலையெலாஞ் செந்தெந்த குவைமலிந் தோங்கிட
துந்துபிகள் நாதந்..., தெருவெலாஞ் சோடித்துத்
'துந்துபி'யும் வந்தான் துவங்கி எமைவாழ்த்திச்
'செந்தா மரைக்கன்னி' சீர்வழுங்கப் பெற்றவனுய்,
மந்தாரை மூல்லை மணக்க வருகின்றன்.

மெரை அற்றமைய வீடு,
வெக்களை மிக்கங்கு காடு!
ஹெல்லை ஹுள்ளார் ஜீவனுள்ள
காடுவது ஹெல்லை ஹீல் ஹீஸ்
'மெரை' வெந்தவழைக்குளைக் கெடு.
'மெரை' வெந்தவழைக்குளைக் கெடு.
வாட்டிடுவர் கலிஞர் கிடடி!

‘கும்பமென்ற ராசியிலே குருவு மிடமான்பான் வக்கினத்தை நோக்க’ நடைபயின்று வாற்றனால் சிக்க கலகுன் சமாதானங்கள் சென்றுசெழிக்கும் துந்துபியின் ‘செல்வி சித்திரையாள்’ வான்மகளாய்ச் சிந்தை மகிழ்வோடுஞ் சிரித்த முகத்தோடும் எங்களைக் கண்டே ‘எளிமை’ யகற்ற வெனுஞ் சங்கையினைப் பூண்டாளாய்ச் ‘சாதிக் கதை’ யொழிக்க மங்கையரின் வானுதல்கள் ‘குங்குமத்தை’ யேந்தவைக்க

சிங்களவர் முஸலீம் தமிழரின் மொன்றென்ற சிந்தனைகள் வேறுன்றிச் சிக்கவில்லா வாழ்வளிக்க பந்துகளாய்த் தன்னேர் இளையார் ‘பதினெடுபெண்’ கூட்டி வருகின்றார்கள் கோலம் வரைந்து வைப்போம். பாட்டிசைத்துப் பண்ணைமுக்கிற் பால்மனங்கள்

தேன்கவைக்க

வாழ்வு மமைப்பாள் ‘வழக்கி விருந்துவந்த’ தாழ்வு மனங்கள் தறிகெட்ட டறிவுமிழும், சீதனங்கள், ஆதனங்கள், பாதகங்கள், சூதுகளும் வாதம் பிடித்து வலது செயலிழந்தே சாகும்..., இனிமலருஞ் சந்ததிகள் சித்திரையாளாகி வசந்தத்தின் வாசனைகள் மொட்டவிழிந்தே மேகத்துச் செய்கை மிளிர்ந்து வளங்கொழித்துத் தாக மனைத்து மடங்கித் தனிரோடே வெண்பட்டுப் போர்த்துள்ள மாவிலங்கை

வாழ்வுபெற்றுப் பண்பட்டு வாலிபங்கள் பச்சைப் புரட்சியிலே பஞ்சம் பறக்கவைத்துப் பல்சுவையும் தந்தெம்பைக் கொஞ்சவந்தாள் புத்தாண்டுப் பெண்.

மாவிலங்கை - இது ஒரு மரம், வசந்தத்தின்போது தனிர்ந்று கிளைகள் நிரம்பப் பூத்துப்பொலிந்து அழகளிப்பது.

தமிழகத்துப் புதுக்கவிதைகளை விட்டத் தரமான, பொருளாடக்கமுள்ள புதுக்கவிதைகள் இலங்கையில் வெளி வருகின்றன.

எம். ஏ. நுஃமான்

சோற்றுக்காகக் கவிதைபாட மன்னர்களையும் வட்டமிட்ட காலம் ஓன்று ஒருகாலத்தில் இருந்தது. இன்று சோற்றுக்காக அல்ல, நாட்டுக்காக, நாட்டுமக்கள் வளத்துக்காகக் கவிதை பாடும் பாவல்லார், வட்டம் அமைத்துள்ளார். சிறுதுளி பெருவள்ளமாகி வருகிறது கண்டு மகிழ்ந்து பூரிப்போருள் நானும் ஒருவன்.

எம். என். ஷம்ஸ்.

புதியதோர் உலகம்

செய்வோம்

(6)

க. ப. விங்கதாசன் *

புத்துல கொன்றைப் படைத்திட நன்றே புறப்படும் புனிதப் படையொன்று-எழும் புத்துணர் வாலுளம் பொங்குவதாலே புதுமைகள் பொழிந்திடப் போகுதுபார்! - உன் சித்தந் தெளிந்திடச் சிந்தனை விரிந்திடச் சீரிய கற்பனைச் சிறகடித்தே - அப் புத்தம் புதிய பொன்னுலகைத் தேடிப் போவதற் கென்றே புறப்பட்டா!

விழித்தெழு! இன்றே விரைவாய் நீயும் வெற்றி யுனக்கே என்றேது! - மட்டமை அழித்தெழு! அகத்தே அகிலத் தெங்கும் அடக்கி யொடுக்கும் அவலந்தீர்! - அடிமை ஒழித்தெழு! உந்தன் ஒயா உழைப்பால் உயர்ந்தெழு! வாழ்வின் ஒளிபெறவே! - முகஞ் செழித்தெழு! சிந்தை குளிர்ந்திடச் சேவை செய்தெழு! செகமிது தழைத்திடவே!

முற்போக குள்ள முன்னணி வீரர்தம் மூல மந்திர சக்தியினால் - கெடும் பிற்போக குள்ள பேதமை யெல்லாம் பெருங் சூழிலீழ் செய்திடவா! - நீ கற்போ குள்ளங் காணும் தேசியக் கதி ரொளிலீசுக் கண்டறிந்தே - வீண சொற்போ குள்ளங்கு சமக்கும் இருளறச் சுதந் திரவாழ்வினைப் பெற்றிடவா!

வலம்பானி கவிதா வட்டத்தின் பல முயற்சிகள் எந்களே வெற்றி யீட்டிய யள்ளுக்கை குறித்துப் பிரிப்பை கிடைத் தேவேன். கொள்வதின், கொள்வதின், மக்களின் பொக்குகள், பொக்குகள், அவள்கள், மக்களின் பொக்குகள், பொக்குகள், ஆசாபாகங்களுக்கு அடிமைப்பட்டவை கொள்வதே அடிமைப்பட்டவை மாவான். மக்களின் சிந்தனைக்கு அடிமைப்பட்டவை அடிமைப்பட்டவை - எப்ப. எம். பி. மோஜிதீன்.

இனவா தமெனும் இன்னில் இழைக்கும்
இழிக்கறை தீரச் செய்தேந் - ஓர்
இனமாய் வாழும் இன்பப் பெருநிலை
எய்திட ஜக்கியம் காத்திடவா! - பெருந்
தனவா ணென்னுந் தருக்கில் வளர்ந்த
தனிர் காதிபத்தி யத்தின் - தலைக்
கணமாம் அதுஇனி தலைதூக் காமலே
தவிடு பொடியாகச் செய்திடவா!

கூட்டுற வால்லீந் நாட்டின் வளமது
கூடிப் பெருகிட வழியமைத்துப் - பெருந்
தேட்டந் தருநற் பாட்டாளி மக்கள்
கேம்பி யழுங்குரல் போக்கிடவா! - நீ
தீட்டும் அறிவின் திறத்தா ஸென்றும்
திகைக் குமரமைக் குடிகட்டும் - வழி
காட்டும் ஓளிவிளக் காவாய் நீயும்
காலப் புதுமைகள் செய்திடவா!

வேலை யிலையென வேகும் நெஞ்சொடு
வீணை காலங் கழிப்பதுவும் - போய்
நானை வருமிந் நாட்டு மன்னர்தம்
நல்வள மோங்கச் செய்திடவா! - இளங்
காலைக் கதிரோன் காட்சி நிகர்த்த
கவலை யிலாநற் கெழுலாலே - எம்
காலைய ரெங்குங் களிப்பொடு வாழுக்
காட்டும் வழியினத் தீட்டிடவா!

பஞ்சம் பறக்கப் பயிச்கள் செழிக்கப்
பாடுபட் டுழைக்கத் தவருதே! - இனி
கஞ்சிக் கிலையெனக் கையேந் துமிநிலை
காணுதே யுன் வாழ்வினிலே! - நீ
அஞ்சித் திரிந்தே அறிவை யொடுக்கும்
அறியா நிமிர்ததி நினெப்பன முடிக்க
நீயெழுந் தேஇனி வந்திடடா!

சாதி சமயச் சண்டை யெலாமினி
சாவினைத் தேடிப் போகட்டுமே! - நீ
இதி உணர்த்தி உண்மை நிலைத்திட
ஒருவழி தேடியேழுந்தியேழு! - நந்
நீதி நெறிமுறை நிலைத்திட வேகொடும்
நீசிரின் கெடுபிடி போயகல - நற்
சேது களுணர்த்திச் சிறுமை யொழித்திடச்
சிக்கிரம் எழுந்தே வந்திடடா!

புதிய உண்மைகளை மக்கள் உணரும்படி செய்வது
புதிய உண்மைத்தயிலே அவர்களை நண்டபோட்டி
தூண்டுவது புதிய நோக்கிலே வீணாவுக்களை
கணிக்க செய்வது; அவருள்ள மக்கள் கவிலை

புதிய உண்மைகளை அவர்களை நண்டபோட்டி
புதிய உண்மைத்தயிலே அவர்களை நோக்கிலே வீணாவுக்களை
தூண்டுவது புதிய நோக்கிலே வீணாவுக்களை
கணிக்க செய்வது; அவருள்ள மக்கள் கவிலை

(கவா வி.) - ப. ஜீவானந்தம்.

(கவா வி.) - அறிஞர் அண்ணு.

(கவா வி.)

அழவைத்தால் என்ன ஆகும்?

(7)

ரி. பரமலிங்கம்

நாங்களிப்ப சிரிப்பதையும் மறந்துவிட்டோம்
நானும்பொழுது சாயும்வரை உழைத்து வந்தும்
தேங்குகின்ற குட்டைந்ராய் தரித்தல் இன்றி
தேடுகின்ற சிறுதொகையும் கரைந்து போகும்
வாங்கிவரும் தானியங்கள் நெருப்பில் இட்டு
வாய்க்குருசி செய்தெடுத்துப் பங்கு போட
ஏங்கிலிடும் பெருஞ்சாம் எங்க ஞக்குள்
ஏராளம் எதிரொலிக்கும் நாளும் உண்மை!

குவியாளின் ஊதியத்தில் குடும்பம் வாழின்
கூக்குரல்தான் மிச்சமாகும் குடிசை யுள்ளே
காவியாகக் கிடக்கின்ற பாளை நோக்கின்
காவியாகும் வயிறுகளும் எங்க ஞக்குள்
சோவியின்றிச் சோருக்கி உண்ட காலம்
சோர்வடையும் இந்திலையில் தோன்றிட்டே
தாவிலிற்றுச் சாப்பிடற்கு எண்ணந் தோன்றும்
தாவியென்ன இற்றவரை மிஞ்சி உண்டா?

மனித்தியா லங்கள்பன்னி ரெண்டின் மேலும்
மருந்துக்கும் ஓய்வின்றி உழைக்கு கின்றேம்
துணிமணிகள் வகையாக எங்களுக் கில்லை
துவைப்பதனால் சுந்தலான வற்றை நாளும்
அனிந்துமானம் காக்கின்ற விதியில் மாற்றம்
அடையாமல் சுற்றிச்சுற்றி எங்க ஞக்கு
பணித்துவிட்ட ஒன்றெனவாம் வையும் தன்னில்
பழிவாங்கிக் கொண்டிருக்க வாழு கின்றேம்!

குடிசையிலே ஏற்றுதற்கு விளக்கு மில்லை
ஆளிரவந்தால் போர்ப்பதற்கு துணியும் இல்லை
அடித்துவரும் காற்றதனில் நுழைவ தற்கு
அதற்கான ‘யன்ன’ வெனும் வசதி இல்லை

வளர்ப்பதற்கு வகுக்கூடு சிற்கிழிலை கோர்களுக்கோர் வரப்பிரசாதமாக வரவில்லை. சென்தமிழ் உலகம் ஜோரு அலைர்பார்க்கலாதி. சென்தமிழ் உலகம் ஜோரு பட்ட தமிழால் ஒன்று பட்ட பண்ணை தமிழ்ச் செய்யுட் கல்வை கல்வை நடராசா.

வளர்ப்பதற்கு வகுக்கூடு சிற்கிழிலை கோர்களுக்கோர் வரப்பிரசாதமாக வரவில்லை. சென்தமிழ் உலகம் ஜோரு அலைர்பார்க்கலாதி. சென்தமிழ் உலகம் ஜோரு பட்ட தமிழ்ச் செய்யுட் கல்வை கல்வை நடராசா.

வளர்ப்பதற்கு வகுக்கூடு சிற்கிழிலை கோர்களுக்கோர் வரப்பிரசாதமாக வரவில்லை. சென்தமிழ் உலகம் ஜோரு அலைர்பார்க்கலாதி. சென்தமிழ் உலகம் ஜோரு பட்ட தமிழ்ச் செய்யுட் கல்வை கல்வை நடராசா.

துடித்துஅழும் சிறுபிள்ளை பசியைப் போக்க
நுப்புவாய்ச் சரப்பதில்லை தாயின் பாலும்
குடித்தனத்தைக் குடிசையதில் போக்கு கின்ற
குடிமக்கள் வாழ்வதனில் என்ன உண்டு?

இந்தமன்றனில் எங்களுக்கும் உரிமை உண்டு
என்றறிவோம் ஆனாலும் நாங்கள் வாழும்
ஒந்துகுழி நிலமதுவும் சொந்தம் இல்லை
ஆயலதனில் மாடிலீடு கட்டிக் கொண்டு
முந்திமுந்தி எம்மவரின் உழைப்பு நிற்கி
முழுதுந்தன் பரம்பரைக்குச் சேர்த்துக்கொண்டே
தொந்தினீள் வாழுகின்ற ஓரா ஞக்கே
சொந்தமென்ற உண்மைதனைக்கூற வேண்டும்!

படுத்துறங்கப் பாயில்லைத் தலையரை இல்லை
பணிவிலுள்ள நிலமதுவும் தறையா இல்லை
உடுத்ததுவை யோடுதுயில் கொள்ளு கின்ற
உண்மைநிலை யாஸ்நிலத்துப் புழுதி எல்லாம்
படுத்தெழும்ப உடல்முழுதும் படிந்தி ருக்கும்!
பணிவிலுள்ள நிலத்தின்து புழுதி மேவும்;
உடுத்திருக்கும் உடையதனில் 'பீத்தல்' எத்தது
உள்ளடிடம் அதிகமுண்டு காணு கின்றீர்!

நாட்களில் மூன்றுருபா என்றி குந்த
நாட்களிலும் இந்தநிலை இருந்த தன்டு
நாட்போக, நாட்போக உயர்ந்து கொண்ட
நாங்குருபா, எட்டுருபா கிடைத்த போதும்
கூட்டில்லை விற்பதற்குல் பொருட்க எல்லாம்
கூட்டில்லை எங்களது வாழ்க்கை என்ற
நாட்பொழுதி உண்பவற்றும் உடுப்பவற்றும்
நாங்களின்னும் சுரண்டப்படும் நிலையிலுள்ளோம்!

சாரெண்று ஏற்றுமை சுறுக்கு கின்ற
சால்பதுதான் எங்களது வாழ்க்கை என்றும்
'பாண்'தனைத் 'தின்று'வடல் சாயு கின்ற
பாங்கதனில் இன்னுமுயிர்பிடித்து வைத்து
நாங்களாக நிமிர்ந்துநின்று மாச்ச லாலே
ஞாக்குவின்ற பாரமதைக் கூட்டிக்கொண்டே
காண்பதற்கு யாணையுண்ட விளாம்ப முத்தை
காட்டிற் கோது பத்தி'யிர் வாழு கின்றேழும்!

கவந்துகோண்டு மிக நனுக்கமாக ஒன்றொரு கவிஞரின் ஆத்தமானவையும் தாரிகிக் குழுத்து.
சிவர் மிகவும் ஆழமாகவும் உணவர்வட்டனும் கவிஞரைக்கூட்டுத்தைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் இவர்கள் இருந்து தோன்றுவார்கள் என்பதை
-போமினிக் ஜீவா.

நாமுழைக்கும் நிலமதனின் உரிமை யாளன்
நாளும்புது வெட்டிச்சட்டை போட்டுக் கொள்ளவான்
தாமுழைக்க என்றெருநாள் எங்க ளோடு
தாட்டுக்கொள் கால்களையும் வயற்ச் சேற்றில்
காமூறுவார், வீதியென்ன வீட்டி லெங்கும்
கால்பதியார் செருப்பின்றி பொழுது எல்லாம்
நாமுழைக்க கார்செலுத்திப் பறந்து கொள்ள
நாளிலுள்ள பொழுதுகூட அவர்க்குப் பத்தா!

உண்டகளைப் பாற்றிக்கொள் விசிறி முன்னால்
உறங்கிவிழித் தெழும்புகின்ற மாடி வீட்டில்
கண்டநேரம் உண்டிகொள்ள கறியும்சோறும்
கப்பல்பழம், வாய்க்கருசி கொடுக்கும் இன்ப
உண்டிகளும் மெத்தவண்டு தேனீர் வேளை
உல்லாச மாய்த்திரியும் நேரம் என்று
கண்டபடி கழிக்கின்ற பொழுதும் உண்டு
கண்தியாக மேனிதேற வாய்ப்பு முண்டு!

உடுபிடவை ஒருவருக்கு வகைகள் நூறு
ங்குகின்ற காற்றுச்செல வீட்டில் உள்ள
நடுஞ்செர்க்கும் பொருத்தியுள் 'யன்னல்' உண்டு
நல்லநிலையி லுள்ளமைன் விளக்கு ஏற்ற
நடுச்சாமம் என்றபோதும் வசதி கூடும்
நகைநட்டு தளபாட வகைகள்மெத்த
படுத்தெழும்ப உள்ளகட்டில் மெத்தை யோடு
படுக்கைமேலும் நுளம்புவலை பாது காக்கும்

உழைக்கின்ற எமதுபிள்ளை உண்ணலுக்கில்
உடுப்பதற்கு வகையான துணிகள் இல்லை
உழைக்காத இன்றெருவான் பிள்ளை உண்ணும்
உடுத்துகின்ற துணிமணிகள் மெத்த மெத்த
இழைக்கின்ற கொடுமைகளே அவனிடத்து
இத்தனையாம் வசதிகளும் சேர்த்த துணைம
உழைக்கின்ற நாயினியும் மடைய ராக
உருக்குவையத் தேவையில்லை விழித்துக்கொண்டால்!

'இது பொறுப்பதில்லை தம்பி! எரிதழுக்கொண்டு வா',
என்ற பாரதியின் கவிதா உணர்வகள் உங்களிடம்
பிறக்கட்டும்.

-அந்தனி ஜீவா.

கொடுக்கும் கீல்கிய அமைப்பு, பகடைப்பாளிகளுக்கு ஆற்றிவரும் சேலை, அது கொடுக்கும் கவிவதை ஜோசிப் கவிதை, சாதாரண மக்களிடம் - தெனிவதை ஜோசிப் பாராட்டாட்டுக்கள்.
ஆர்வமான வட்டத்தின் முயற்சி பாராட்டாட்டு வாழ்வுக்கள்.
வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் உழைக்கவேண்டும் என்பதே என்னுடைய ஆலோச - அன்பு முகையைதீர்கள்.

சமன் செய்வோம்

(8)

பி. எம். பஞ்சலோகரங்கன்

உழைக்கும் மக்களின் இன்னல்களை - கண்டு
உள்ளம் வருந்தாதோர் யாருமுண்டோ?
உழைப்பால் உலகத்தை இயக்கிடுவார் - அந்த
யர்ந்த பணிசெய்தும் பேருமுண்டோ?

வானத்துலவிடும் தண்மதிபோல் - இந்த
வையந் தனிலென்றும் அவர் உழைப்பார்
சனக்குலத்தவர் என்று தள்ளி - அவர்
இயற்றும் சுகங்களில் சிலர் திழைப்பார்.

கண்ணின் மனியெனத் தம்மனையை - தினம்
காக்க உழைப்பெனும் செயல் புரிவார்
மண்ணின் மாதிவள மீதினிலே - முத்து
மனிகளை ஒத்திடும் நீர் சொரிவார்.

வாழப்பிறந்தவர் பூமியிலே - உடல்
வருந்தி உழைக்கலாம் என்று சொல்வார்.
குழைக் குடித்துமே களிபெற - ஒன்று
குடி உழைத்தபின் வீடு செல்வார்.

கண்ட துயர்மினி கோடியன்றே - கரை
கர்ணை வறுமைக்குப் பஞ்சமில்லை
கொண்ட உழைப்பெனும் குறி தவரூர் - பெறும்
கூலியதைவிட்ட தஞ்சமில்லை.

கஞ்சிக் கலயமே சொந்தமன்றே - வேறு
காசபனமேதும் மீதமில்லை
நெஞ்சில் கபடம்பொய் நினைவுமில்லை - துயர்
நீண்ட வாழ்க்கையில் பேதமில்லை.

ஒட்டைக்குடிசையுள் வாழ்வினிலே - செல்வ
ஒங்கி வளர்ப்பதில் நாட்டமில்லை
நாட்டுக்குழைப்பதைப் போலினிமை இல்லை
நானும் உழைக்கிறூர் தேட்டமில்லை.

நாளைக் கடத்தியே தொழில் புரிவார் - சென்ற
நாளின் நினைவுகள் தானுமில்லை - ஒரு
வேளைக் கஞ்சியே வீட்டில் உண்பார் - அதை
விட்டு இனித்திடத் தேனுமில்லை.

காட்டைக் களனியாய் மாற்றிவோர் - அந்தக்
கயன் உழைப்பிலும் திலைகுலையார்
வீட்டைப் பசிப்பினி தாக்கிவரும் - அந்த
வேதனை வாழ்விலும் மனம் மலையார்.

சந்தம் மிகமிகத் தேய்வதுண்டு. அதன்
சக்தி வலுக்களும் தாழ்வதுண்டு
பந்தம் எனவளார் வெறுப்பதிலும் - உயர்
பண்பு தவரூர்மல் வாழ்வதுண்டு.

கல்லை உடைத்துமே களனிசெய்வார் - வாழ்வ
காலமெல்லாமும் கண்ணீர்க் கடலில்
நெல்லை வினோப்பதால் பசிகளைவார் - அங்கே
தித்தமும் தேய்வண்டு நல்லுடலில்.

மாடி மனையெல்லாம் கட்டிடுவார் - புது
மாண்பின் தொழில்வகை செய்திடுவார்
வாடி மனைகளில் வதங்கிடுவார் - தங்கள்
வாழ்க்கையெல்லாம் துயர் எய்திடுவார்.

நீலக் கடலை மீதினிலே - தோணி
நீந்தித் தவழ்ந்திடத்தொழில் புரிவார்
கோலத்துணையுடன் மீன்வகைகள் - தொண்டு
குடும்பம் நடாத்தியே புழுசொரிவார்.

கூலிஇன்த்தவர் என்று சொல்லி - அந்தக்
கூட்டத்தவர்களை இழித்துரைப்பார்
வேலியெனும் அந்தக் கிழமையது - நீங்கு
விடிவுபெற யார் விழித்துரைப்பார்.

பஞ்சம் பசிபினி வளர்த்தலெனும் - அந்த
பாழும் நிலைகளோ தீர்வதில்லை
விஞ்சம்கங்களை உலகினுக்கே தந்து
விழும் உடலது சோர்வதில்லை.

வண்டிப் பயணத்தில் மாடுகள்போல்-புவி
வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அவர் நிலமை
அண்டிப் பலரையும் வாழவைப்பார் அவர்
ஆண்மை உரைப்பதே மெய்ப் புலமை.

சாகீத்தய மாண்டடத்துக் காற்று
சாயந்ததோ கவியினீக் கூட
சுயவீசித்தும் கவிசுர் காளி
சுந்திரிப் புதையுள்ளே
சுபத்தின்ஸ் புவாஷுப்பின் ஏற்று.

வினிரோவிமான் வின்ரோக்கள்' போன்ற
வெள்ளைக்குடில் கூடுதல்களில் ஓய்வு
வேர்மேமன் வின் பேரி இருப்
வெள்ளையத்தில் தந்து
வெள்ளையத்தில் கூடுதல் கூண்டு
வெள்ளைக்குடிக் கூடுதல் கூண்டு.

இந்தத் தொழில்முறைப் பேதங்களால்-சாதி
என்னும் கயமையும் வளர்ந்ததன்றே - நீடா
சிந்தத் தொழில்புரி மேவவரை வீணை
சிறியோர் என்பதும் மலர்ந்ததன்றே

ஓருவர் உழைப்பினில் ஓருவர்தங்கி - வாழும்
ஊழல் ஒழித்திட வேண்டுமென்றே
செருவாய் உழைப்பது மாறிடவே-ஒன்று
சேரின் கீழ்மைகள் தாண்டுமென்றே.

பூமித்தாயிலள் மேனியிலே - செல்வம்
பூட்டிக் கிடந்திடல் புன்மையன்றே
சேமித்திருப்பவர் செல்வமெல்லாம் - சமன்
செய்து பகிர்ந்திடல் நன்மையன்றே.

பண்ணடைக்குலமுறைப் பிரிவுகளால் - அந்தப்
பாடுமகுயில்களைப் பழித்திடுவார் - பூஞ்
செண்ணடப் பழித்திடும் மூடரெனும் + வெறும்
செய்கையின்றிக்கண் விழித்திடு வார்.

வாழப்பிற்ந்திட்ட மாந்தரெல்லாம் - உயர்
வண்மை நலமுடன் வாழ்ந்திடவே
உழைக்குலத்தவர் என்றுபலர் - இன்னுப்
இருக்கும் நிலைகளும் வீழ்ந்திடவே.

மின்னும் சமத்துவப் பொன்னேளியே - புளி
மீதில் ஓளிர்ந்திடு நிலை அமைப்போம்
பொன்னும் மனிவகை செல்வங்களும் - யார்க்கும்
பொதுவாய்ப் பரந்திடவழி சமைப்போம்.

காலங் கடந்தது வீணைனிலே - இனி
காத்துக்கிடப்பது மடமையன்றே
ஞாலந்தனில் வாழும் மாந்தரெல்லாம் - சுகம்
யாவும் பெறல்சம் உடமையன்றே.

ஈனத்தியல்புகள் யாவையுமே - புளி
எங்கும் மறைத்திடல் வண்மையன்றே
ஊனைத்துளைத்திடும் செய்கைகளை - புளி
உணரின் உயர்வது உண்மையன்றே.

மனிதர் அனைவரும் ஒன்றெனவே - உயர்
மாண்புகள் யாவையும் பெற்றிடுவோம்
புளிதம் வளர்ந்திட வாழ்வீனிலே - எழில்
பொங்கும் சமத்துவம் உற்றிடுவோம்!

இலக்கிய ஆர்வலர்களின் பங்களிப்பு
பாராட்டப்பற்றாலோது. தங்களின் இந்த இலக்கியப்
பணி, நிச்சயம் ஒரு புதிய சமூகத்தைத் தோற்று
வீச்கும் எண்பதில் சிறிதளவும் ஜூயிலிலே.
கிளங்களியா

முன்னே போங்கள்! முன்னே போங்கள்,
வெற்றியின் முன்னேப்பெத் தொடும்வெரையில்
முன்னே போங்கள்!

-அ. கெளரிதாலன். கொழும்பு 10

யார்க்குத்

தொழில்கவிதை?

(9)

எல் அசோம்

“நமக்குத் தொழில்கவிதை, நாட்டுக் குழுமத்தல்,
இமைப்பொழுதும் சோரா இருத்தல்,” எனமொழிந்த
பாரதியின் கற்றுப் படியாய் வினவுகின்றேன்:
யார்க்குத் தொழில்கவிதை? யாதாம் கவியல்து?
நாட்டில் உலவுகின்ற நல்ல கவியாரோ?
ஏட்டில் தனதுபெயர் ஈர்க்க எழுதுபவன்,
எங்கோ படித்தவரி ஏய்ததே எழுதுபவன்,
பங்கப் படுதமிழைப் பாய்க்கி எழுதுபவன்,
ஊனப் பிரிவதற்காய் ஒங்கி எழுதுபவன்
சன வெறுப்பதனை ஏற்றி எழுதுபவன்,
வேளைக்காய் ஒன்றென்று வெற்றிருப் பாயுதுபவன்,
ஆளைத் துதிபாடி ஆயா தெழுதுபவன்,
கற்பணையே இன்றிக் கவிக்கோர் அணியின்றிட
பற்பலவும் இட்டுப் பணத்தால் எழுதுபவன்,
சன்மானம் வேண்டிச் சரிந்திட டெழுதுபவன்,
பண்பாடு கூறப் பழித்தே எழுதுபவன்-
இப்படியோர் கூட்டம் எழுதியே தள்ளுவதால்
எப்படித்தான் நாமவரை எம்கவிஞர் என்போம்?
எவகுக்கு நன்மை? இவர்கருத்தும் என்ன?
இவர்தம் கவிதைகள் எம்மன்றத்தில் உண்டு?
இவர்க்கா தொழில்கவிதை? இஃதா கவிதை?
தவறே கவியானால் தங்கக் கவியேது?
சோம்பிப் புலம்புமிவர் சொல்லே கவியானால்,
யாம்பெற்ற இன்பமிதை யாரும் பெறுதொழிக!-
யார்க்குத் தொழில்கவிதை? யாப்பை அறிந்தார்க்கா?
யார்க்குமே யாப்பெளிது! அந்தமிழ் வல்லார்க்கா?
வல்லாரே பல்லோரும்! வாட்டம் அழிப்பார்க்கா?
நல்லசில பண்டிதர்க்கா? நாக ரிகத்தார்க்கா?
அல்லவெனில் பத்திரிகை ஆக்கி நடத்துவார்க்கா?
செல்வத் தொழிலென்று சொந்த முரைப்பார்க்கா?
கவிதைப் பெருமையைக் கண்ணுற்றே எங்கி
அவற்றைச் செயுமறிவு அற்றுப்போய் விட்ட

பூராம் முதல் இதழ் மோசம் பேர்களிலை, கவிதைகளை
வெளியிட்டு குற்கவோம். இவ்வதையில், முழுக்கவிதை, இதழ் இன்று தொடர்ந்து
வொராதி குறைவையப் பூராம், நிலைமை செய்யும் என்றே எதிர்பார்த்தேன்.
மன்னர்.

வித்தை மறைத்து விதம்பவாய் வார்த்துப் புதுக்கவிதை பண்ணுகிற புற்றிசல் பெற்றியர்க்கா?— செம்பங்குச் சேவை செறிகவிக்குச் செய்திட்ட கம்பன், இளங்கோவும் காளமேகம், வள்ளுவனும் கூத்தன், புகழேந்தி, கிரன், அதிவீரன், சாத்தனுடன் ஒளவையும் சிருமறு, பிள்ளை, விபுலானந் தர், குரவோர் வேறேரூம் இன்று அபிமானம் மிக்க அழும்பா ரதியவனும் செங்கோல் பிடிக்கின்ற செம்மைக் கவித்திறமை எங்கே எமக்குள்ளே? ஏன்பின் கவித்தொழிலும் ஏனிவர் வாழுகின்றார்? என்னதான் பாடிவிட்டார்? ஞானமொன்றில் மட்டுமல்ல நான்கும் அறிந்திருந்தார்;

குழுக்குப் பாடினாலும் கொத்தடிமை ஆகவில்லை; ஊழின் தரித்திரத்தும் ஓம்பினார் தண்மானம்; தேசியம் கட்டலன்றித் தேசிக்காய் வெட்டவில்லை; காசினியின் தேவை கலந்துமுன் வைத்திட்டார்! பக்தி, பெருவீரம், பண்பு, பகுத்தறிவு, யுக்தி, யுகசாந்தி, யோகம், நிலப்பற்று என்று பவவாரூய் இன்றும் உலகுக்கு நின்று மதிக்கரும் நேரியநல் காவியங்கள் ஏனின்ற நம்மால் இயற்றத் தெரியவில்லை? ஏனின்ற யாரும் இயற்றத் துணியவில்லை? யாப்பை விலங்கென்று ஏனே விலக்குகின்றார்! யாப்பால் கடுந்தமிழே ஆட்சி புரியுமென்பார்... யாப்புக் கவியிதுவாம்! யார்க்கு விளங்கவில்லை? தோப்புத் தமிழ்க்காலில் தோண்டத்தான் தேனூரும்! பாரதியும் தேசிகரும் பண்பறை பாடவில்லை? ஓர்நிலைப் பாவலரே! ஓர்நிலைன்மேல் பாடிடு!

சின்னோதார் வட்டமிட்டச் சக்கரமே வீடெனது முன்னேர் பெருமை முழங்குவது மட்டுமின்றி அன்னார் வழிபற்றி ஆய்ந்தோராந் தவசியத்தைப் பண்ணேர் பசுந்தமிழிற் பாடுவேதே பாவாகும். யார்க்குத் தொழில்கவிதை— ஆராய்ந்து சொல்லுகின்றன:

யார்க்கும் விளங்குவதாய் யாமறியும் பாங்கில்; “நமக்குத் தொழில்கவிதை, நாட்டுக் குழுத்தல், இமைப்பொழுதும் சோரா திருத்தல்!”—இமையளவும் சோராது நிற்றலும், சார்ந்துதன் நாட்டுக்குத் திரா துழைத்தலும், தீங்கவிதை செய்தலுமாய்

அடியார்ஜன் கவிதைகளைத் தொங்கிவரும் இக்கவிதைச் சுஞ்சிகையை மூன்று ரூபாய் கொடுத்து வாங்குவதற்கு நாம் தயங்க மாட்டோம்.

அ. பகிரதன்:

நெஞ்சூட்டு அங்கீகை நெஞ்சூட்டு அங்கீகை நெஞ்சூட்டு அங்கீகை வெண்பாப் புளிமாங்காய், வேய்குறள் கூவிளம், கம்பன் விருத்தக் களிதேமா, காராம் வசையிசைக் கூவிளங்காய் வந்தாலே யன்றி இசையுடன் புத்தாண்டு எங்கட்டோ என்றுமில்லை! வாழும் கவிசெய்து வாகை தணைச்சுடும் நானோ மனத்தெண்ணி நாடிக் கவித்தொழிலைப் பூண்டு சபதம் புறப்படுவோம்! நம்வழியோ நீண்ட நெடும்பயண நேரற்ற சோலை! வடக்கு, கிழக்கு, மலைநாடு, தெற்கு, இடக்கு, முடக்கென்று ஏதுமொரு பேதமின்றி நாட்டுநலம் முன்வைத்து நம்பலணை நாடாமல் திட்டிக் கவிதைகள் தேம்பா வணிசையவோம்! இத்திரையாள் வந்த சிறப்பில் சிறப்பெடுத்து எத்தரையும் போற்றவேன இன்றேர் பிறப்பை அமைப்போம்; அடர்ந்தெழுவோம்; ஆக்கிடுவோம்; வார்பர்!

நமக்கே தொழில்கவிதை நாடு.

துயில் நீக்கிச், சுகானுபவும் தரும் இராகமே ‘பூபாளம்’. பூபாளத்தின் எழுச்சி எமது கவிஞர்களின் உறக்கத்தைப் போக்கியுள்ளது. ஆயினும் உறக்கத்தின்றுந்து விழித்தவர்களிற் கிளர் ‘கண்ணபின்டு’ வென்று உள்ள ஆரம்பித்தால்... எப்படி? கவிதைகளில் வேகம் தேவைதான்! ஆனால் நிதானமும் தேவை! பெறும்பாலான புதுக்கவிதைகளில் புதுக்கவிதைக்குரிய மரபு (?) ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வெறும் கலோகங்களும் சொற்களுமே காணப்படுகின்றன. மரபுக் கவிதை களிலும் போதிய ஆழம் இல்லை. அட்டையில் சூடிய கவனம் தேவை. அடுத்த இதழ்கள் சிறப்பாய் அமையும் என்று நம்ப இடமுண்டு. என் வாழ்த்துக்கள்.

கலைவாதி கலீல்

மன்னார் வாசகர் வட்டம்

குயில் விடு தூநு

(10)

குயிலே ஒ கூவாயோ? இக் கொடுமையைக் கூருயோ? நீ அடர்தரு சோலீ உள்ளே அழகுற வீற்றிருந்து இடர் இவா ஏகாந் தத்தில் இன்பமாய் இசை முழக்கும் குயிலே ஒ கூவாயோ? இக் கொடுமையைக் கூருயோ? நீ நானேர் மனிதன் நானிலுத்தில் பிறந்தவன்தான் என்னைப்போல் இங்கு ஏராளம் பேர் உள்ளார் என்றாலும் எந்தன் இதயத் தடா கத்துள் சீறி யெழும்பும் சினப்புக்கள் அத்தனையும் கூறிக் குறித் தீரு இக் குவலயத்தில் ஆளில்லை அதனால் உண்ணே அழைத்தேன் ஒ ஒரு வார்த்தை கேட்பாயா? சின்னக் குயிலே என் சின்தை நீ தீர்ப்பாயா? அதோ தெரிகிறதே அதுதான் என் இல்லம் புச்சிமிகை; அதனுள் புகுந்தால் இருஞ் தச்சி வெயில் கிள்ளாப் புறைக்கத் துயில் கொன்றும் ஏழைப்பிறனி என்ஜூலும் என் தியம் இருள்ள

கே. எம். ஏ. அலீஸ்

ஜாதிகள் இரண்டன்றி வேறில்லை என்று நீதிகள் பல நெறி நின்று ஒதியவர் பாதையில் என்னைப் பார்க்காது செல்கின்றார் ஏனென்றால் நானேர் ஏழை நலிவுற்று நிற்கின்றேன். அக்கணம் என்னை ஒருக்கால் எடைபோட்டுப் பார்க்கின்றேன் எனக்கும் அவர்க்கும் அவர்க்கும் எனக்குமாய் என்ன வேற்றுமை?

இறைவன் வகுத்தான் அறபத்துளியால் ஆனவர் நாங்கள் அணவர் உருவின் அச்சும் ஒன்றே சிந்தும் ரத்தம் சிவப்புத்தானே வெள்ளை, கறுப்பு வேற்றுமை இல்லையே பகுத்தறிவின் பரிசை ஏந்தி பக்குவமாக வந்தவர் நாங்கள் எங்களுக்குள்ளே எத்தனை பூசல் எங்களுக்குள்ளே எத்தனை வேற்றுமை குவம் இனம் நிறம் மொழி பணம் பத்தி படாடோபம் கத்திச் சண்டை கழுத்தறுப்பு

குத்துக் கரணம் கோடு ஏறுதல் இப்படியாக சொல்லப்போனால் இதயம் எரி மலையாய் மாறும் உங்கள் உள்ளும் ஓட்டை உடைசல் உள்ளதாமோ? உரைப்பாய்

குயிலே.

சத்தியமாக இல்லை இல்லை சங்கதி அதனை நாமும் அறிவோம் எங்கும் சென்று இரையைத் தேடி பொங்கும் மசிழ்வால் புவியில் வாழ்கிறீர். போட்டியில்லை; பொருமை யில்லை பொருதும் சண்டை சச்சரவில்லை வாட்டும் கொடிய வேற்றுமை இல்லை வாழ்வில் எந்த வருத்தமும் இல்லை இல்லை உணர்க்க கூடு எல்லோரும் இந் நாட்டு மன்னர் என்ற தத்துவம் எடுத்துக் கூறு புச்சிக் குடிலில் புழுவாய் ஒருவன் புலம்பிய கதையைப் புகட்டுக் குயிலே! உந்தன் தூதால் எங்கள் ஈழம் உணர்ச்சி பெற்று ஒளிர்க் கூடு.

அறிவேன் குயிலே அதனால்தானே குறியாய் உண்ணைக் கூப்பிட தழைத்தேன். எந்தன் தூதை எங்கள் நாட்டின் மனிதர் வாழும் இடங்களில் சென்று

குயிலே.

சத்தியமாக இல்லை இல்லை சங்கதி அதனை நாமும் அறிவோம் எங்கும் சென்று இரையைத் தேடி பொங்கும் மசிழ்வால் புவியில் வாழ்கிறீர். போட்டியில்லை; பொருமை யில்லை பொருதும் சண்டை சச்சரவில்லை வாட்டும் கொடிய வேற்றுமை இல்லை வாழ்வில் எந்த வருத்தமும் இல்லை இல்லை உணர்க்க கூடு எல்லோரும் இந் நாட்டு மன்னர் என்ற தத்துவம் எடுத்துக் கூறு புச்சிக் குடிலில் புழுவாய் ஒருவன் புலம்பிய கதையைப் புகட்டுக் குயிலே!

வகுவ நீர்வாகிகள்

தலைவர்: டாக்டர் நாளிம் அஹமது

துணைத்தலைவர்: அல் அலைமத்

செயலாளர் நாயகம்: கவின் கமல்

துணைச் செயலாளர்: ஏ. அலீஸ் நிசாருத்தீன்

விழா அமைப்புக் காரியாதிகாரி: எஸ். ஐ. நாகூர் கணி.

உதவி: எம். பாலகிருஷ்ணன்

கவியரங்கக் காரியாதிகாரி: சமகணேஷ்

உதவி: எம். எம். நஷ்றுல் ஹாசெயன்

பிரசாரக் குழுக் காரியாதிகாரி: மேமன்கவி

உதவி: சோ. ஆண்தமுருகன், கலாவில்வநாதன், கலையூன்பன் ரஃபீக்

வெளியீட்டுக் காரியாதிகாரி: வேம்பை ஸ்ரீமுருகன்

உதவி: ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா, பொன் தமிழ்நேசன், பாத்திமா மெந்தன்

இலக்கிய ஆலோசகர்: கொக்கூர்விழான்.

பாலம் அமைப்போம்

***** கு கு *****

காலைப்பொழுதில் தெற்கில்போல் வடக்கிலும் குதிரவன் எழுந்திடுவான்;
மாலைப்பொழுதில் பொன்வெள்ளித்தாரகைகள் வரிசையில் வந்திடும்;
தீங்கள் பொழியும் தினங்களில் இனிமைக் கதிர்க்குனியல்
தெங்கில் போலவே பளையுச்சியிலும் பட்டுத்தெறித்திடும்...

தனிச்சகம் தரும் புராதன சுவை அங்குக்கிடைத்திடும்;
நானேர் மாற்றுண் வீட்டில் என்றுண்ணரும் பழக்கமில்லை...
எந்நேரமும் உள்ள கொந்தளிப்பு நிலையாலே
அறிந்துகொண்டேன் மனிதக் கண்களின் ஈரத்தன்மையை!
வியர்வை சிற்றுவோர் வேதக்கைகள் விழுந்திருப்பது
வடக்கிலும் தெற்கைப்போல் எங்குமே இருக்கின்றனர்...
வினவிப் பார்க்கிறேன் அவர்களின் இதய நிலையை
கருங்கல்வெள்ள இரும்பென்ன? உருகிடும் மெழுகாய்விடும்.

பூட்டியவர் முன் நிற்க விழும் நிலையாய்-
போடப் பட்டிருக்கும் விலங்கு காற்சதங்கையாய்-
மானிடரைத்தெற்கில் போல் வடக்கிலும் காணும்போது
உணர்வில் மறந்திடும் நா ஜீய நாள் எனக்கு!

மனிதனிலிருந்து மனிதனைப்பிரித்திடும் நோக்கில்
மானிடர் கட்டப்பட்டிருக்கும் அடிப்படைச் சுவரைத்
தகர்த்தே ஏறிந்து அங்கு நிரம்பும் மண்ணால்
பாலம் அமைத்திடுவோம் ஓர்நாள் வடக்கை நோக்கியே!

இருமணி நேரத்தில் சந்திக்கும் இடைவெளியுள்ள இவ் வீரிடங்களை
எங்கும் உள்ளனரோ எவரும் பிரித்திட முடிந்தவர்?
இந்த வடக்கே சுற்றும் சுருட்டுனில் இணைந்தது போல்
பேதங்கள் ஏறிந்தே போய் இணையட்டும் தெற்கு!

சிங்களமுலம்: 'கேயல்' தமிழாக்கம்: எம். பாலகிருஷ்ணன்.

கவிதைக்கோர் தனியிதழாய்க் காலாண்டுக் கொருமுறையில்
ஏவிமீது மலர்ந்துநறுங் கவிபலவுந் தருவதற்கு
மூபலசின்ற பூபாளம் முழுவாழ்வு பெறலவேண்டும்
முயற்சிதிரு விணையாக்கு முளமார வாழ்த்துகிறேன்
கொழும்பு - 12.

கா. வெ. இரத்தினசிங்கம்

குறிப்பு: வகவம் பரிசளிக்கும் ஏனைய ஆறு கவிதைகளும் பாரிஸ்-பாரதி
நூற்றுண்டு விழாப் பரிசுக் கவிதைகள் மூன்றும், 'சிற்பி',
'மீட்டாத வீணையின் மெல்லிய நாதம்' போன்ற வழக்கமான
அம்சங்களும் அடுத்த இதழில் இடம்பெறும். -ஆசிரியர்:

SPRINGS

MACHINERY COMPONENTS

GRILLE WORKS

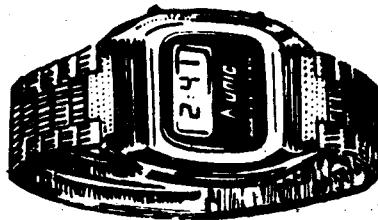
STEEL FURNITURE Etc..

Visit to

THILANKA SPRING INDUSTRIES

730, NEGOMBO ROAD,
MATHUMAGALA,
RAGAMA.

பெறுமதிமிக்க உங்கள் கடிகாரங்களை
 நம்பிக்கையோடும் தகுந்த
 உத்தரவாதத்தோடும்
 திடுத்திக்கொள்ளத்
 தலைநகரிலே சிறந்த இடம்

பாரி டைம் சென்டர்

41, OVER HEAD BRIDGE, MARADANA, COLOMBO:10.

◻ இப்பத்திரிகை, இல: 730 நீர்க்கொழும்பு வீதி, மத்துமகலை
 ராகசமையிலுள்ள ஆசிரியர் அல்-அஸ்தாத், துணை ஆசிரியர்
 கவின்கமல் அகியோராஸ், கொழும்பு-12, பண்டாரநாயக்கூ
 மாவத்தை, 107/18-இல் உள்ள வினாக்கல்த் தில் அச்சிடப்பட்டு
 1983 ஜெவரி மாதம் வெளியிடப்பட்டது.